

Beschikking van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant

voor het gedeeltelijk intrekken krachtens de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) van de omgevingsvergunning van A. Jansen B.V. voor de inrichting gelegen aan Kanaaldijk Zuid-Oost 1, Beemdweg 1, Beemdweg ong. en Beemdweg 55 te Helmond.

Besluit

GEDEELTELIJK INTREKKEN OMGEVINGSVERGUNNING

Onderwerp

De Wabo stelt in artikel 2.33 tweede lid onder d dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk in kan trekken, voor zover deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e van de Wabo, indien dit in het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen nodig is. Op 29 maart 2016 heeft de Staatssecretaris van (destijds) Infrastructuur en Milieu de provincie Noord-Brabant verzocht de omgevingsvergunning van A. Jansen B.V. zodanig aan te passen dat het nieuwe inzicht in de regelgeving omtrent het verwerken van loodhoudend beeldbuisglas in betonblokken (dat dit niet langer kan worden beschouwd als doelmatig) in de omgevingsvergunning zijn beslag krijgt.

Bovendien is per 1 januari 2018 artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) gewijzigd. In het tweede lid van dit artikel is opgenomen dat het bevoegd gezag, binnen een jaar na het vaststellen van een afvalbeheerplan, toetst of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan. Indien noodzakelijk actualiseert het bevoegd gezag de vergunningvoorschriften. Artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bepaalt dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning intrekt, voor zover de inrichting ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt en toepassing van artikel 2.31 Wabo daarvoor redelijkerwijs geen oplossing biedt.

Gezien deze bepalingen is het noodzakelijk de vigerende vergunning deels in te trekken.

Besluit

Wij besluiten om, gelet op de overwegingen die zijn opgenomen in deze vergunning en gelet op artikel 2.33 tweede lid onder d van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht jo. artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, de vigerende omgevingsvergunning, zoals beschreven in deze beschikking, voor A. Jansen B.V., Kanaaldijk Zuid-Oost 1, Beemdweg 1, Beemdweg ong. en Beemdweg 55 te Helmond, gedeeltelijk in te trekken voor zover deze omgevingsvergunning ziet op:

- het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten¹) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen²; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd.

1 = aangevraagd in de aanvraag van 3 september 2009, bijlage 1 "Niet technische samenvatting", tweede pagina paragraaf "Deellocatie C". welke aanvraag onderdeel uit maakt van het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant van 15 januari 2010.

2 = in de praktijk worden ook de volgende benamingen gebruikt voor CRT-beeldbuizen: CRT-monitoren, CRT-schermen of CRT-apparatuur. Hiermee wordt bedoeld de glazen nek, de conus, het frit en/of het scherm van kathodestraalbuizen. In dit besluit vallen al deze benamingen onder de term "CRT-beeldbuizen".

Procedure

Deze beschikking is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in artikel 3.15 derde lid juncto paragraaf 3.3 van de Wabo.

Ondertekening

Eindhoven, 20-6-2018.

Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant,
namens deze,

A.M.J. Leermakers- v. Heijst
Afdelingsmanager, Omgevingsdienst Zuidoost-Brabant

Rechtsbescherming

Beroep

Als u het niet eens bent met dit besluit, kunt u een beroepschrift indienen. Dit kan tot zes weken na de bekendmaking van dit besluit. In het beroepschrift moet u het volgende opnemen: uw naam en adres, de datum, een omschrijving van het besluit waarmee u het niet eens bent en de reden(en) van uw beroep. U moet het beroepschrift ook ondertekenen. Het beroepschrift kunt u richten aan:

Rechtbank Oost-Brabant
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

Voorlopige voorziening

Bovenstaand besluit treedt in werking, ook al wordt een bezwaarschrift ingediend. Het is mogelijk om gelijktijdig met of na het indienen van een bezwaarschrift een voorlopige voorziening te vragen. Deze kunt u richten aan:

Voorzieningenrechter van de Rechtbank Oost-Brabant
Postbus 90125
5200 MA 's-Hertogenbosch

Een voorlopige voorziening is in feite het nemen van een tijdelijke maatregel, bijvoorbeeld het schorsen van het besluit gedurende een bepaalde periode. Voorwaarde om een voorlopige voorziening te vragen is dat er sprake moet zijn van een spoedeisend belang. Er zijn kosten verbonden aan het vragen van een voorlopige voorziening.

Inhoudsopgave

Besluit.....	2
Procedurele overwegingen	6
Inhoudelijke overwegingen	34
Milieu	35
Glas	35

PROCEDURELE OVERWEGINGEN

HUIDIGE VERGUNNINGSSITUATIE

Voor de inrichting zijn eerder de onderstaande vergunningen en/of ontheffingen verleend dan wel meldingen geaccepteerd:

SOORT VERGUNNING	DATUM	KENMERK	ONDERWERP
Wet milieubeheer	24 oktober 2008	1457727	Revisievergunning*
Wet milieubeheer	21 april 2009	1528288	Melding 8.19 Wm*
Wet milieubeheer	15 januari 2010	1627451	Veranderingsvergunning*
Wet milieubeheer	28 mei 2010	1688626	Wijziging voorschriften op verzoek*
Wet milieubeheer	23 juli 2010	1707807	Veranderingsvergunning*
Omgevingsvergunning	6 mei 2013	C2077946/3398315	Veranderingsvergunning
Omgevingsvergunning	12 maart 2015	OLO 1350523	Milieuneutraal veranderen

De hierboven genoemde vergunningen waar een * bij staat, zijn volgens de Invoeringswet Wabo gelijkgesteld aan een omgevingsvergunning voor onbepaalde tijd.

BEVOEGD GEZAG

Wij zijn bevoegd gezag voor de inrichting. Dit volgt uit artikel 2.4 van de Wabo juncto artikel. 3.3 eerste lid van het Bor. De activiteiten van de inrichting zijn genoemd in Bijlage I onderdeel C categorie 28.4. c onder 1 van het Bor. Het betreft tevens een inrichting waartoe een IPPC-installatie behoort, namelijk een installatie als bedoeld in categorie 5.5. van de Richtlijn industriële emissies (RIE).

PROCEDURE EN ZIENSWIJZE (UITGEBREID)

De vigerende omgevingsvergunning is voorbereid met de uitgebreide voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.3 van de Wabo. Gelet op artikel 3.15 derde lid van de Wabo, is op de voorbereiding van een beschikking tot gehele of gedeeltelijke intrekking van een omgevingsvergunning onderdeel milieu, paragraaf 3.3 van de Wabo (uitgebreide voorbereidingsprocedure) van toepassing indien de beschikking betrekking heeft op activiteiten of gevallen als bedoeld in artikel 3.10, eerste lid van de Wabo. Op 5 augustus 2016 hebben wij ons voornemen tot het gedeeltelijk intrekken van de vigerende omgevingsvergunning kenbaar gemaakt. Per brief van 15 september 2016 heeft het bedrijf haar zienswijzen op ons voornemen aan ons verzonden. Wij hebben deze zienswijzen bij het opstellen van deze beschikking betrokken. De ontwerp-beschikking heeft vanaf 11 december 2017 tot en met 21 januari 2018 ter inzage gelegen. Binnen deze periode zijn per brief van 19 januari 2018 zienswijzen binnengekomen van Mr. Dr. L. Bier namens A. Jansen B.V. (op 19 januari 2018 per mail ontvangen en op 22 januari 2018, als aangetekend document van 19 januari 2018, per post ontvangen). Per brief van 29 maart 2018, door ons ontvangen op 10 april 2018, heeft de Inspectie Leefomgeving en Transport/Afval, industrie en bedrijven namens de Staatsecretaris van Infrastructuur en Waterstaat ons van advies voorzien inzake voornoemde zienswijzen. Dit advies hebben wij bij de behandeling van de zienswijzen betrokken.

BEHANDELING ZIENSWIJZEN

De zienswijzen van Mr. Dr. L. Bier worden onderstaand puntsgewijs behandeld.

Zienswijze 1

Het gedeeltelijk intrekken van de vergunning en het daarmee opleggen van een verbod tot toepassing van CRT-glas in betonblokken, is niet doelmatig, disproportioneel en niet vereist ter uitvoering van de Europese kaderrichtlijn afvalstoffen (Richtlijn 2008/98/EG) en REACH (Verordening 1907/2006). Het LAP3 is pas op 28 december 2017 in werking getreden, dus LAP3 kan niet de basis vormen voor dit ontwerpbesluit. Immers is in art. 1.1. Wet milieubeheer bepaald:

doelmatig beheer van afvalstoffen: zodanig beheer van afvalstoffen dat daarbij rekening wordt gehouden met het geldende afvalbeheerplan, dan wel de voor de vaststelling van het plan geldende bepalingen, dan wel de voorkeursvolgorde aangegeven in artikel 10.4, en de criteria, genoemd in artikel 10.5;

Reactie

A. Jansen B.V. (hierna: Jansen) is van oordeel dat LAP3 niet aan de basis had kunnen liggen van het ontwerpbesluit. Het LAP3 is op 28 december 2017 in werking getreden, het ontwerpbesluit is van 5 december 2017. Het LAP3 is echter op 28 november 2017 vastgesteld, nadat het ontwerp-LAP3 van 26 september 2016 tot en met 7 november 2016 ter inzage heeft gelegen. Het definitieve besluit kan aan het LAP3 worden getoetst.

Zienswijze 2

Omdat in toenemende mate producten geïmporteerd en geëxporteerd worden is het van belang dat EU-regelgeving in alle EU-landen op dezelfde wijze wordt toegepast. Het beginsel van het vrije verkeer van goederen geldt ook voor met secundaire grondstoffen gemaakte voorwerpen en producten. Indien wordt voldaan aan de verplichtingen uit REACH kan Nederland de import uit een ander EU-land van wand- of vloertegels met een glazuur van CRT glas niet tegenhouden, evenals Nederland dan de import van betonblokken met CRT glas als toeslagmateriaal niet kan tegenhouden. In lidstaten die vroeger bekend stonden als hopeloos op het gebied van afval, worden nu soms de meest geavanceerde recyclingtechnieken ontwikkeld. Als men recycling wil als bedrijfsactiviteit in plaats van als overheidsdienst, moet men respecteren dat dit niet kan als er een systeem wordt toegepast dat weinig te maken heeft met de Europeesrechtelijke kaders. Jansen is voor de betreffende activiteit in sterke mate afhankelijk van overbrengingen uit het buitenland en het sterk afwijkende Nederlandse beoordelingskader uit LAP3 raakt Jansen dan ook in zeer sterke mate.

Reactie

Grensoverschrijdend transport is geen onderwerp dat in onderhavig besluit wordt geregeld. Evenmin heeft onderhavig besluit betrekking op de toepassing/bestemming van betonblokken met daarin beeldbuisglas verwerkt.

Zienswijze 3

Opmerkelijk is dat in de ontwerpbeschikking als derde doelstelling van het LAP staat harmonisatie van afvalbeleid en regels in heel Nederland. Die regels zijn echter in EU verband vastgelegd met het oogmerk om harmonisatie binnen de hele EU te bewerkstelligen.

Reactie

Deze zienswijze heeft feitelijk betrekking op LAP3 en niet op onderhavige procedure.

Zienswijze 4

Jansen wenst aan de rechter voor te leggen dat geen rekening gehouden mag worden met onderdelen van LAP3 wegens strijdigheid met dwingend Europees recht. Het stellen van prejudiciële vragen aan het Hof van Justitie zal niet nodig zijn, aangezien er in de relevante richtlijnen/verordeningen zelf staat dat de daarin opgenomen bepalingen rechtstreeks bindend zijn voor de lidstaten. Oude rechtspraak van het Hof van Justitie, uit de tijd dat er veel minder direct werkende bepalingen waren op dit gebied, laat al zien dat het evenredigheidsbeginsel onverkort moet worden toegepast op het afvalstoffenbeleid van een lidstaat. De standaard hiervoor was al dat de beoordeling van het risico niet mag voortvloeien uit een willekeurige schatting, maar moet berusten op een wetenschappelijke grondslag. Deze wetenschappelijke grondslag is niet te vinden in LAP3 en ook niet in de ontwerpbeschikking. Het RIVM-rapport uit 2015 geeft zelf aan dat het niet meer is dan een oriënterende studie, er zit een evidente verschrijving in en is in LAP3 en de ontwerpbeschikking aantoonbaar verkeerd geïnterpreteerd.

Reactie

Ten aanzien van strijdigheid met dwingend Europees recht wordt opgemerkt dat het Mr. Dr. L. Bier -niet helder is over welke onderdelen van het LAP3 dan niet zouden gelden vanwege vermeende strijd met Europees recht. De Kaderrichtlijn afvalstoffen is in Nederland geïmplementeerd in hoofdstuk 10 van de Wet milieubeheer.

Het onderzoek van het RIVM is uitgevoerd naar aanleiding van het verzoek om een rechtsoordeel van Jansen. Het rechtsoordeel en ook ons ontwerpbesluit zijn gebaseerd op gegevens die Jansen zelf, bij het verzoek om een rechtsoordeel, heeft aangeleverd. De verhouding panel-funnel glass is van geen enkel belang. Jansen geeft zelf aan dat het beeldbuisglasgranulaat dat zij verwerkt in betonblokken, gemiddeld 14 % loodmonoxide bevat. -Het rechtsoordeel is te vinden op de volgende website:
<https://www.afvalcirculair.nl/onderwerpen/afval/toetsing-afval/>

Het RIVM bevestigt in het rapport dat uit literatuurstudie blijkt dat CRT-beeldbuisglasgranulaat tussen de 15 en 35 m/m % loodmonoxide kan bevatten. De gegevens van Jansen zijn dus reëel. Daarnaast gevraagd geeft het RIVM voorts aan dat de verhouding front- en funnelglas inderdaad anders is, maar dat dit geen gevolg heeft voor het totale gehalte aan lood(-monoxide), omdat dit gehalte het uitgangspunt is en daarover geen meningsverschil is.

Er wordt binnen de firma A. Jansen B.V. na het verkleinen van de beeldbuizen in de vestiging te Son en Breugel geen scheiding aangebracht tussen de verschillen soorten glas. Het onderscheid tussen de verschillende soorten glas doet er dus niet toe. Jansen beseft dit zelf ook, zij heeft immers (al in 2016) onderzoek laten uitvoeren naar de mogelijkheid tot scheiding van loodarm en loodrijk glas.

Zienswijze 5

Artikel 1 lid 10 van de Wet milieubeheer is onverbindend. Er is geen ruimte voor de minister om een afvalstof zonder meer als gevaarlijk of niet aan te wijzen als het Europeesrechtelijk kader anders is. Voor lidstaten die de noodzaak voelen om af te wijken zijn in de Kaderrichtlijn afvalstoffen in art. 7 procedures opgenomen. In art. 7 lid 1 staat:

De lijst van afvalstoffen is bindend waar het erom gaat te bepalen welke afvalstoffen als gevaarlijke afvalstoffen moeten worden aangemerkt. Zoals bekend mag worden verondersteld, haakt de Verordening waarin deze lijst is opgenomen weer aan bij Bijlage III van de Kaderrichtlijn afvalstoffen.

Niet is gebleken dat Nederland gebruik heeft gemaakt van de procedures om afwijkingen te bewerkstelligen van het Europeesrechtelijk kader. Verder moet niet worden vergeten dat de in EU verband aan stoffen toegewezen gevaarseigenschappen niet zomaar tot stand zijn gekomen. Daar gaan zeer uitvoerige onderzoeken en inspraakprocedures aan vooraf, dus een lidstaat zal zelden gronden kunnen vinden om in het belang van het milieu of de gezondheid af te kunnen wijken van de Europeesrechtelijke kaders. De opstellers van LAP3 lijken dit volledig uit het oog te verliezen. In de Europeesrechtelijke normen en grenswaarden voor afvalstoffen en stoffen zitten al grote veiligheidsmarges en in LAP3 is niet gemotiveerd waarom die grenswaarden desondanks tekort zouden schieten. Als Nederland het Europees Agentschap voor Chemische Stoffen (ECHA) wantrouwt in haar taken met betrekking tot het veilig gebruik van chemische stoffen, dient Nederland daar werk van te maken op het juiste niveau en niet door in Nederland een volledig ander beoordelingskader toe te passen.

Reactie

Mr. Dr. L. Bier stelt dat artikel 1, tiende lid, van de Wm onverbindend is en dat er geen ruimte is voor de minister om een afvalstof zonder meer als gevaarlijk afval aan te merken. Dat is juist, dat kan niet “zonder meer”. En het is in dit geval ook niet gebeurd. Het oordeel dat het loodmonoxide en/of loodmonoxide houdende glas gevaarlijk is, berust niet op toepassing van artikel 1, tiende lid van de Wm, maar volgt uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen.

Zienswijze 6

In het LAP2 vielen in het buitenland gedemonteerde beeldbuizen niet onder sectorplan 71 Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. In het beleidskader van het LAP2 waren eisen gesteld aan het toepassen van afvalstoffen in beton die het gebruik van het beeldbuisglas in betonblokken mogelijk maakten. Toetsing aan het op het tijdstip van het nemen van het ontwerpbesluit geldende LAP2 kan dus niet leiden tot een verbod van de toepassing van het beeldbuisglas in betonblokken.

Hieronder zal worden uitgewerkt dat aan LAP3 op relevante punten niet getoetst kan en mag worden wegens strijd met Europees recht. Het is een beleidsstuk en de verplichting van het bevoegd gezag gaat niet verder dan dat er rekening mee moet worden gehouden bij de uitoefening van bepaalde bevoegdheden. De verplichting om direct werkend Europees recht toe te passen is –uiteraard- veel dwingender en hetzelfde geldt voor Nederlandse wetten voor zover deze niet berusten op een verkeerde implementatie van Europese richtlijnen. De bedrijfsvoering van Jansen vergt langjarige investeringen en bij het doen hiervan mag Jansen uitgaan van dwingend EU recht. Jansen hoeft er geen rekening mee te houden dat Nederland een volledig eigen kader schept dat ook nog eens geen wettelijke verankering heeft en waarvan nut en noodzaak niet worden gemotiveerd.

In het LAP3 is een overgangsregeling opgenomen in het algemene beleidskader en in sectorplan 71. In sectorplan 71 staat:

De minimumstandaard voor de verwerking van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas is gewijzigd ten opzichte van LAP2. Vergunningen voor het nuttige toepassen van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas dienen binnen een jaar na publicatie in de Staatscourant van LAP3 zodanig te worden gewijzigd dat nuttige toepassing per direct niet meer is toegestaan, tenzij is aangetoond dat wordt voldaan aan de onder minimumstandaard b beschreven voorwaarden.

Reactie

Mr. Dr. L. Bier stelt dat toetsing aan het op het tijdstip van het nemen van het ontwerpbesluit geldende LAP2 niet kan leiden tot een verbod van de toepassing van het beeldbuisglas in betonblokken. Toetsing aan LAP2 is echter niet aan de orde. Op het moment van het nemen van deze beschikking is LAP3 in werking, toetsing dient dan ook aan LAP3 plaats te vinden. (zie ook onze reactie op zienswijze 1). Wij zien op dit moment geen aanleiding om niet aan LAP3 te toetsen.

In LAP3 wordt beeldbuisglas expliciet genoemd, er is nu een minimumstandaard voor bepaalde soorten glas opgenomen. Dit zijn de onderdelen van de beeldbuis waarvan bekend is dat ze een hoog percentage lood(-monoxide) bevatten. Nuttige toepassing van ander (i.c. loodvrij) beeldbuisglas is dus wel toegestaan. Het glas vervangt dan zand en/of grind. Toepassen van loodhoudende glas is alleen aan de orde wanneer het lood een technische functie kent. Hiervan is bijvoorbeeld sprake als het lood (houdende glas) wordt toegevoegd ten behoeve van bescherming tegen straling. Dit is thans niet aan de orde. Daarnaast mag geen verspreiding van het lood in het milieu optreden.

Zienswijze 7

In de toelichting op dit sectorplan staat:

Vergunningen voor het nuttig toepassen van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas dienen op grond van artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht binnen een jaar na publicatie in de Staatscourant van LAP3 zodanig te worden gewijzigd, dat nuttige toepassing niet meer is toegestaan.

Volgens het sectorplan 71 hoeft dus niet vóór 28 december 2018 de vergunning te zijn aangepast aan het nieuwe beleid. Kennelijk zijn er geen redenen van dwingende aard die onmiddellijke stopzetting van de activiteit eisen, want die worden niet genoemd. Ook in de ontwerpbeschikking is niet gemotiveerd waarom deze in LAP3 opgenomen termijn tot 28 december 2018 niet afgewacht kan worden en actie ondernomen moet worden nog voordat het LAP3 in werking is getreden.

Reactie

Waarom is niet gewacht tot 28 december? Dat had gekund, maar hoeft niet. Artikel 5.10 tweede lid Bor geeft immers aan dat binnen een jaar na publicatie van het LAP de vergunning geactualiseerd moet zijn. De tekst van het LAP3 was al geruime tijd bekend, evenals de noodzaak deze voor 1 januari 2018 vast te stellen, omdat LAP2 dan zijn geldigheid verloor. Bovendien is de vergunning niet voor 28 december 2017 aangepast, er was op dat moment slechts sprake van een ontwerpbesluit. Deze was niet alleen gebaseerd op LAP3, maar de aanpassing vond ook plaats naar aanleiding van het schriftelijke verzoek van de Staatssecretaris uit 2016, waarin werd verzocht de vergunning aan te passen.

Zienswijze 8

Er is ook een belangrijke reden voor deze overgangstermijn, namelijk onder meer om technieken te ontwikkelen om de nuttige toepassing van loodarm glas mogelijk te maken en aldus uitvoering te geven aan dwingende bepalingen van Europees recht omtrent recycling. Uiteraard had Jansen ook op deze termijn gerekend bij het bedrijfsbeleid en deze zeer abrupte intrekking van de vergunning gecombineerd met de op 15 december 2017 per e-mail gedane uiterst onzorgvuldige en premature berichtgeving door IL&T aan de buitenlandse relaties van Jansen over de overbrengingen, maakt een overgang naar andere technieken vrijwel onmogelijk. De overheid heeft willens en wetens de markt voor deze zeer nuttige activiteit kapot gemaakt zonder ook maar een seconde stil te staan bij de zeer ernstige financiële gevolgen voor het bedrijf Jansen.

Reactie

Jansen is al sinds mei 2016 bezig met het laten onderzoeken hoe loodrijk en loodarm glas gescheiden kunnen worden. Jansen kan niet verrast zijn. Het is al jaren duidelijk (gesprekken tussen Jansen en ministerie en/of RWS-leefomgeving, inspraak van Jansen op het ontwerp-LAP3, parlementaire stukken, onderzoek RIVM, eigen onderzoek van TNO en onze brief van 5 augustus 2016 met ons voornemen om de vergunning gedeeltelijk in te gaan trekken) dat de huidige wijze van verwerking van loodhoudend beeldbuisglas(granulaat) ongewenst is. Bovendien is in artikel 5.10 van het Bor opgenomen dat de vergunning binnen een jaar nadat het LAP(3) is gaan gelden geactualiseerd moet worden. Er staat nergens dat daarin een overgangstermijn van een jaar moet worden gehanteerd voor bedrijven. Sterker nog, in het van toepassing zijnde sectorplan 71 uit LAP3 is uitdrukkelijk bepaald dat het opnemen van een overgangstermijn in de vergunning niet nodig is.

Zienswijze 9

In het algemene beleidskader van LAP3 wordt op blz. 249 ev. in het algemeen de problematiek van de aanpassing van vergunningen aan nieuwe minimumstandaarden behandeld. Daarvoor is een wijziging van het Besluit omgevingsrecht in de maak met de verplichting om vergunningen binnen een jaar aan het LAP te toetsen en te actualiseren.

Reactie

De betreffende wijziging van het Bor is op 1 januari 2018 in werking getreden.

Zienswijze 10

Jansen kent niet de brief van de staatssecretaris d.d. 29 maart 2016 (kenmerk IENM/BSK-2016/55654) waar het ontwerpbesluit aan refereert en waarin de staatssecretaris van (destijds) Infrastructuur en Milieu de provincie Noord-Brabant zou hebben verzocht de omgevingsvergunning van A. Jansen B.V. zodanig aan te passen dat het nieuwe inzicht in de regelgeving omtrent het verwerken van loodhoudend beeldbuisglas in betonblokken in de omgevingsvergunning zijn beslag krijgt. Deze brief is niet aan Jansen ter kennis gebracht, zodat door Jansen niet nagegaan kan worden of en in hoeverre dit verzoek rechtmatig is en in het ontwerpbesluit ter uitvoering is gebracht. Vooralsnog stelt Jansen zich derhalve op het standpunt dat er geen rechtsgrondslag is voor het verzoek en/of dat dit verzoek op een onjuiste wijze ten uitvoer is gebracht. Ook de staatssecretaris dient binnen de kaders van wet- en regelgeving te blijven, hetgeen getoetst dient te worden door het bevoegd gezag dat tot uitvoering van verzoeken van de staatssecretaris overgaat.

Jansen kent alleen de brief van 15 februari 2016 (kenmerk IENM/BSK-2016/14132) waarin voornoemde staatssecretaris Kamervragen heeft beantwoord over het gevaar van betonblokken. Dit ging deels over het gevaar van omvallen -hetgeen in deze procedure niet aan de orde is- en deels over aspecten van betonblokken als voorwerp, dus de problematiek van REACH.

Reactie

Jansen heeft inderdaad geen afschrift van de brief van de Staatssecretaris aan Gedeputeerde Staten ontvangen. Per brief van 5 augustus 2016 hebben wij Jansen ons voornemen kenbaar gemaakt om de vergunning aan te passen. Op 15 februari 2016 zijn door de Staatssecretaris Kamervragen beantwoord (kenmerk IENM/BSK-2016/14132) over het gevaar van betonblokken. In de beantwoording is aangegeven dat de Staatssecretaris contact op zal nemen met de omgevingsdiensten die bevoegd gezag zijn voor

betreffende producenten van betonblokken om vergunningen te wijzigen. De beantwoording van de Kamervragen is een openbaar document.

Zienswijze 11

Het meest opvallende aan de beantwoording door de staatssecretaris op 15 februari 2016, is de wijze waarop de verschillende regimes voor afvalstoffen en voor stoffen door elkaar geklutst worden. Het gaat om rechtstreeks werkende bepalingen van Europees recht waar Nederland dus geen “beleidsvrijheid” heeft en het is ingewikkelde materie. Het wordt er niet duidelijker op als de Nederlandse overheid begrippen die zijn gereserveerd voor stoffen in -i.c.- voorwerpen (zeer zorgwekkende stoffen uit REACH) op een uiterst onduidelijke en ondoorzichtige wijze gaat toepassen op de afvalfase van CRT glas. Hieronder zal verder worden uitgewerkt dat Bijlage III van de Kaderrichtlijn afvalstoffen een uitgebreid kader bevat om de gevaarseigenschappen van afval te beoordelen. De beoordelingscriteria HP1 tot en met HP13 en HP15 zijn in de lidstaten rechtstreeks van toepassing sedert 1 juni 2015 (Verordening (EU) nr. 1357/2014 van de Commissie van 18 december 2014 ter vervanging van bijlage III bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende afvalstoffen). De criteria voor gevaarseigenschap HP14 ecotoxisch (Verordening (EU) 2017/997 van de Raad van 8 juni 2017 tot wijziging van bijlage III bij Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad wat betreft de gevaarlijke eigenschap HP14 “Ecotoxisch”) zijn van toepassing met ingang van 5 juli 2018.

De “inzichten” uit de brief van 15 februari 2016 zijn inmiddels dus niet alleen ten minste zeer achterhaald te noemen, maar berusten wellicht op een structureel misverstand bij de Nederlandse overheid over de verschillen tussen afvalstoffenrecht en stoffenrecht. Volstrekt onduidelijk is wat het wettelijk kader is voor de zin: “Het stoffenbeleid wil juist een halt toeroepen aan de verspreiding van lood in het milieu”. Van REACH zijn zeer expliciet afvalstoffen uitgesloten en het afvalstoffenrecht is op bepaalde punten veel strikter dan REACH. Op basis van LAP3 zou men de indruk kunnen krijgen dat de overheid ook voor wat betreft REACH deze verordening niet toepast zoals die is geschreven. In de brief van de staatssecretaris wordt -ten onrechte- de indruk gewekt dat de (kandidaat) lijst voor zeer zorgwekkende stoffen uit REACH bepalend zou zijn voor de vraag of een afvalstof gevaarlijk is of niet. Uit de brief blijkt overigens niet dat de staatssecretaris zich bewust is van het onderscheid dat in REACH wordt gemaakt tussen stoffen die op de kandidaatlijst van zeer zorgwekkende stoffen staan en stoffen waarvoor autorisatieverplichtingen of specifieke restricties gelden.

Ergens verscholen op blz. 331 van het beleidskader van LAP3 wordt het volgende uiteengezet: Verordening (EG) Nr. 1272/2008 van de Europese Raad en het parlement van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1907/2006. Inhoud: In de verordening zijn de bepalingen vastgelegd voor de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels. In de kaderrichtlijn afvalstoffen is aangegeven dat zoveel mogelijk moet worden uitgegaan van de regelgeving rond chemische stoffen. Voor de indeling van afval als gevaarlijk afval, moet worden uitgegaan van de grenswaarden die in de CLP-verordening zijn aangegeven. Door de Kaderrichtlijn afvalstoffen zoveel mogelijk in lijn te brengen met de CLP verordening worden de definities van de gevaarlijke eigenschappen gewijzigd. De gevaarlijke eigenschappen worden in de nieuwe bijlage III ‘HP-criteria’ genoemd.

Het bovenstaande is al minder juist, want de Kaderrichtlijn afvalstoffen verwijst naar de in de CLP verordening benoemde gevaarseigenschappen waarbij men dan in Bijlage III van de Kaderrichtlijn

afvalstoffen bij de betreffende gevaarseigenschap kan vinden welke grenswaarden gelden voor het omslagpunt tussen gevaarlijk afval en niet-gevaarlijk afval. Bij de gevaarseigenschap HP14 ecotoxisch zijn in de Kaderrichtlijn afvalstoffen formules opgenomen die moeten worden toegepast en die rekening houden met nog andere stoffen met dezelfde gevaarseigenschap in de afvalstof. De database van ECHA geeft voor de stof onder het tabje CLP weliswaar alle nodige input, maar op deze input moet vervolgens het bepaalde in de Kaderrichtlijn bijlage III worden toegepast. De CLP verordening is niet rechtstreeks van toepassing op afvalstoffen (art. 1 lid 3 CLP verordening: Afvalstoffen als omschreven in Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen (1) zijn geen stof, mengsel of voorwerp in de zin van artikel 2 van deze verordening.).

Reactie

Bijlage III bij de Kaderrichtlijn afvalstoffen bevat een lijst van gevaarlijke eigenschappen van afvalstoffen. In deze Kaderrichtlijn is bepaald dat bij de indeling van een afvalstof als gevaarlijke afvalstof onder meer moet worden uitgegaan van de EU-wetgeving over chemische stoffen, meer bepaald met betrekking tot de indeling van preparaten als gevaarlijk, inclusief de daartoe gehanteerde grenswaarden. De bedoelde EU-regels zijn (sinds 2015) opgenomen in de CLP-verordening (Verordening over indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels (Verordening 1272/2008)). Voor de indeling van afval als gevaarlijk moet worden uitgegaan van de grenswaarden die in de CLP-verordening zijn aangegeven.

Daarnaast is in 2015 het indelingssysteem voor afvalstoffen (de Eural) gehandhaafd.

Afvalstoffen (zie Eural):

- zijn absoluut gevaarlijk (voorzien van een *)
- zijn absoluut niet gevaarlijk of
- vallen onder een spiegelcategorie (de afvalstof kan al of niet bepaalde gevaarseigenschappen hebben, dit is afhankelijk van de concentratie van een gevaarlijke stof in de afvalstof).

De EU-afvalregelgeving is hiermee voor de classificatie in lijn gebracht met de productregelgeving. Het is juist dat de CLP-verordening niet rechtstreeks van toepassing is op afvalstoffen.

Is het beeldbuisglas zoals Jansen dat verwerkt nu wel of niet een gevaarlijke afvalstof? De Euralcode van het beeldbuisglas is eerst 16.02.13*, als het beeldbuisglas uit het beeldscherm is gehaald. Als vervolgens het beeldbuisglas wordt gebroken, wordt de Euralcode 19.12.11* overige afval van mechanische afvalverwerking (bv. breken) dat gevaarlijke stoffen bevat. Hiervoor moet gekeken worden naar de concentratie van het lood en daarvoor valt men terug op de CLP-verordening.

Uit de beantwoording van de Kamervragen (kenmerk IENM/BSK-2016/14132) en de brief van 29 maart 2016 (kenmerk IENM/BSK-2016/55654) waarin de Staatssecretaris de provincie Noord-Brabant verzocht de omgevingsvergunning van A. Jansen B.V. aan te passen, blijkt dat door een wijziging van een bijlage van de Europese kaderrichtlijn afvalstoffen per 1 juni 2015 duidelijk werd dat beeldbuisglas de wettelijke status "gevaarlijk afval" heeft, waar de richtlijn voorheen onduidelijk was.

Zienswijze 12

LAP3 is niet erg informatief over de wijze waarop het systeem van het toekennen van gevaarseigenschappen functioneert en ondergetekende heeft in de stukken van LAP3 geen verduidelijking kunnen vinden van de binnenkort toe te passen systematiek met betrekking tot de gevaarseigenschap

ecotoxisch. Andere lidstaten (o.a. VK) hebben voor hun onderdanen “guidance” documenten gemaakt met voorbeelden hoe bijlage III moet worden toegepast. Noch in LAP3, noch in enig ander document is te vinden hoe de Nederlandse overheid wil dat deze bijlage wordt toegepast. In plaats daarvan wordt in het LAP3 zeer losjes en veelvuldig geput uit een regeling waarvan vaststaat dat die niet van toepassing is op afvalstoffen. Het begrip “zeer zorgwekkende stoffen” uit REACH komt in het beleidsdeel van LAP3 maar liefst 45 keer voor en ook nog talloze malen in enkelvoud als “zeer zorgwekkende stof”. De afkorting ZZS komt minstens 800 keer voor in het beleidsdeel van LAP3. Exact tellen is moeilijk want de zoekfunctie blijft steken in sommige tabellen. Ter vergelijking: in het beleidsdeel van LAP3 worden de wel van toepassing zijnde HP-criteria driemaal in zeer algemene zin genoemd.

Reactie

Deze zienswijze heeft geen betrekking op het (ontwerp)besluit. Inhoudelijk wordt verwezen naar bovenstaande reacties.

Zienswijze 13

Het LAP3 wordt geacht te gaan over het beleid met betrekking tot afvalstoffen. De indruk bestaat dat als een stof op de kandidaatlijst voor zeer zorgwekkende stoffen is geplaatst en de procedure nog moet worden doorlopen of er voor bepaalde of alle toepassingen autorisatieverplichtingen zullen gelden, de Nederlandse overheid niet meer kijkt naar de gevolgen die daaraan worden verbonden onder REACH, maar met betrekking tot afvalstoffen of daarmee gemaakte voorwerpen dit interpreteert als een verbod wegens gevaar voor mens en milieu. Dit volgt echter helemaal niet uit REACH en REACH zelf geeft geen definitie van het begrip “zeer zorgwekkende stof”. Er zijn maar een heel beperkt aantal verplichtingen verbonden aan het op de kandidaatlijst staan van de stoffen. De restricties in bijlage XIV gaan niet verder dan nodig is om een bepaald risico te ondervangen. Voor lood in voorwerpen gelden maar beperkte restricties voor gebruik waarbij bijvoorbeeld veelvuldig direct contact met de huid een criterium is of dat er kinderen op kunnen sabbelen. Aangezien de betonblokken geen veelvuldig contact met de blote huid zullen geven en het onwaarschijnlijk is dat kinderen hierop kunnen en zullen sabbelen, zie je dit soort voorwerpen ook niet terug als toepassing waarvoor autorisatie gevraagd moet worden. Eventuele restricties op stoffen, als bestanddeel of als mengsel dat lood bevat voor het grote publiek, zijn ook onderworpen aan de grenswaarden opgenomen in de CLP-verordening.

Reactie

Het LAP gaat over afvalstoffen, niet over producten. Met het LAP3 wordt invulling geven aan artikel 28 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen en meer specifiek over hoe in Nederland met betrekking tot de verplichtingen die zijn neergelegd in deze Kaderrichtlijn moet worden omgegaan. Jansen verwerkt afvalstoffen. Het CRT-glas is een gevaarlijke afvalstof en dient conform de in sectorplan 71 neergelegde minimumstandaard te worden verwerkt. Dit houdt voorts in dat na bewerking bij Jansen geen sprake is van einde afval ex artikel 6 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen kan zijn.

Overigens mag niet vergeten worden dat er een ruime beleidsvrijheid bestaat bij het opstellen van afvalbeleid. Vanzelfsprekend moet er een onderbouwing zijn van keuzes en moet uitvoering van het beleid ook daadwerkelijk mogelijk zijn, maar de beperkingen die Jansen ziet, zijn er niet. Het is Jansen die voorbij gaat aan het karakter (=gevaarlijk afval) van het beeldbuisglas en daarmee het mogelijke gevaarlijke karakter van de betonblokken. Dit los van de mogelijke classificatie van het betonblok. Door het toepassen van gevaarlijk afval (geen einde-afvalstatus voor CRT- glas) in het beton moet het blok als

gevaarlijk afval worden geclassificeerd. Afgifte van gevaarlijk afval is aan strenge regels gebonden ongeacht het gehalte aan lood(-monoxide).

Zienswijze 14

Hoewel het rechtstreeks werkende verordeningen zijn en Nederland dus niets heeft te implementeren staat in het Activiteitenbesluit:

Artikel 2.3b

- 1. Voor de toepassing van deze afdeling wordt onder een zeer zorgwekkende stof verstaan: een stof die voldoet aan een of meer van de criteria of voorwaarden, bedoeld in artikel 57 van EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen.*
- 2. Bij ministeriële regeling worden regels gesteld over zeer zorgwekkende stoffen.*

Vanwege de rechtstreekse werking kunnen bij ministeriële regeling helemaal geen regels worden gesteld ten aanzien van zeer zorgwekkende stoffen. Voor lucht en geur hebben deze stoffen absoluut geen relevantie en onschuldige burgers worden volledig op het verkeerde been gezet door al dit gekluts. De Europese regelgeving is al heel moeilijk te begrijpen en correct uit te voeren en het helpt niet als de overheid van alles en nog wat door elkaar haalt en zelf maar wat bedenkt. Als de overheid emissies van bepaalde stoffen wil reguleren is dat heel goed mogelijk, bijvoorbeeld op basis van de gevaarseigenschappen van stoffen in de CLP-verordening. Het is echter niet mogelijk op basis van REACH. Naar alle waarschijnlijkheid is het Activiteitenbesluit op dit punt onverbindend. Misschien dat de door RIVM gepubliceerde lijst van “zeer zorgwekkende stoffen” ook veel verwarring sticht. Veel daar genoemde Europese regelgeving kent het begrip “zeer zorgwekkende stoffen” helemaal niet en gevaarseigenschappen zijn in die Europese regelgeving vaak gerelateerd aan bepaalde grenswaarden, hetgeen niet blijkt uit de RIVM lijst.

Reactie

Deze zienswijze heeft geen betrekking op het (ontwerp)besluit.

Zienswijze 15

Het RIVM-rapport “Concentratiegrenswaarde voor ZZS in afvalstromen” (RIVM Briefrapport 2017-0099) zal mogelijk veel verwarring stichten en te vrezen valt dat dit rapport wellicht de basis zal vormen voor verdere afwijkingen van Europees recht. Met dit rapport wordt een nieuwe overbodige en met Europees recht strijdige “risicobeoordeling” geïntroduceerd die -helaas- in LAP3 is overgenomen. In het beleidskader van LAP3 staat op blz. 200-201:

B.14.4.3 Risicobeoordeling

De in deze paragraaf opgenomen beleidslijn wordt gehanteerd voor de beoordeling van de verwerking van de volgende soorten afvalstoffen:

- afvalstoffen die stoffen op de kandidaatslijst van REACH bevatten;
- afvalstoffen die zogenaamde ‘overige ZZS’ bevatten;
- afvalstoffen die ZZS bevatten die voorkomen op de restrictielijst van REACH, maar worden toegepast op een wijze waarop de restricties niet toezien;
- afvalstoffen die stoffen op de autorisatielijst van REACH bevatten en waarvan beoogd wordt voorwerpen te maken aangehouden. Deze waarde is gebaseerd op de meest stringente concentratiegrenswaarde voor CMR-stoffen. De uitzondering op deze regel geldt voor een gering aantal ZZS waarvoor in bijlage VI van de CLP-verordening zogenaamde specifieke concentratiegrenzen zijn opgenomen voor de CMR eigenschappen (zie tabel 17 van paragraaf F.11.4).

Een eerste vraag hierbij is boven welk gehalte van een ZZS een risicobeoordeling nodig is. Op grond van het RIVM-rapport 'Concentratiegrenswaarde voor ZZS in afvalstromen', briefrapport nr. 2017-0099 [2017], wordt als grenswaarde voor een risicobeoordeling in principe 0,1 % (g/g).

Met het bovenstaande wordt niet alleen het Europeesrechtelijk systeem voor de beoordeling van de gevaarseigenschappen van afvalstoffen doorkruist, maar ook het Europeesrechtelijk systeem van de beoordeling van de gevaarseigenschappen van stoffen. Waarom dit nodig zou zijn wordt niet verantwoord. Alle "guidance" documenten die de Europese Commissie/ECHA maakt over stoffen in voorwerpen kunnen kennelijk wat betreft Nederland rechtstreeks de prullenbak in. Zoals hierboven is aangegeven gaat men in EU verband niet bepaald over één nacht ijs bij de beoordeling van gevaarseigenschappen. Overigens komt lood in de vorm waarin die voorkomt in beeldbuizen niet voor op de genoemde tabel 17. De tabel 17 in F 11.4 voegt ook niets toe omdat de database van ECHA voor het op de tabel voorkomende loodpoeder veel meer gegevens bevat die ook relevant kunnen zijn.

Het Europeesrechtelijk systeem gaat er van uit dat op de afvalfase de richtlijnen en verordeningen over afvalstoffen van toepassing zijn. Is een materiaal uit de afvalstoffenfase, dan wordt het in beginsel niet anders behandeld dan andere materialen en is het stoffenrecht van toepassing. Het regelend kader is (nog) niet sluitend voor wat betreft de overgang van afvalstof naar stof en er bestaan dus nog diverse regimes naast elkaar. Gezien de harmonisatiedoelstellingen en de rechtstreekse werking van de toepasselijke verordeningen kan een lidstaat niet naar eigen inzicht nieuwe criteria en normen bedenken. Dat is wel wat het RIVM rapport doet en toepassing daarvan al dan niet via LAP3 leidt dus tot vernietigbare vergunningen en onverbindende regelgevingen. Overigens is er in Nederland ook geen wettelijke basis voor de in het RIVM rapport voorgestelde systematiek.

Op blz. 3 staat bijvoorbeeld: "De algemene concentratiegrenswaarde van ZZS in afval is op 0,1 procent gesteld, waarbij voor een aantal van deze stoffen strengere, stofspecifieke concentratiegrenswaarden gelden", Waar deze stelling op is gebaseerd, wordt niet vermeld. REACH kent in ieder geval een dergelijke beperking niet en volstrekt onduidelijk is waarom die voor afvalstoffen bij de einde afvalfase wel gebruikt zou moeten worden. Het systeem van de gevaarseigenschappen uit bijlage III van de Kaderrichtlijn afvalstoffen wordt niet uitgelegd en onduidelijk is waarom deze speciaal voor afvalstoffen rechtstreeks in Nederland geldende regeling toch niet van toepassing zou zijn. Het spreekt voor zich dat als de Nederlandse wetgever geen wijzigingen aan mag brengen in het geldende Europeesrechtelijke kader, dat het RIVM dit via een briefrapport al helemaal niet kan bereiken.

Er staat op blz. 19 weliswaar: "Het opgestelde schema is niet bedoeld om met huidige regelgeving voor afvalverwerkingsvergunning verlening te interfereren en dient enkel als toevoeging" maar zonder dat de vraag is gesteld of is beantwoord wat die regelgeving is en in hoeverre hierop een "toevoeging" is toegestaan, valt te vrezen dat het "schema" leidend gaat worden. Het "schema" houdt allerhande extra en overbodige verplichtingen in die iedere basis missen. Uitgaande van de zeer uitvoerige beoordeling van de gevaarseigenschappen van (afval)stoffen in EU verband zou toch minstens de vraag gesteld mogen worden waarom er extra restricties gesteld zouden moeten worden. Er staat ook plompverloren dat de Kaderrichtlijn afvalstoffen het mengen van afvalstoffen zou verbieden (blz. 19). Dit is onjuist, want er staat in de Kaderrichtlijn alleen dat voor gevaarlijke afvalstoffen dan vergunning aanwezig moet zijn en voor ongevaarlijke afvalstoffen geldt die eis zelfs niet.

Aangezien het de bedoeling is van de regelingen om harmonisatie teweeg te brengen is het niet toegestaan dat de lidstaten maar wat aanrommelen met deze regelingen en zelf ZZS-lijstjes opstellen. Die ruimte is er helemaal niet. De Europese wetgever heeft beslist hoe het systeem in elkaar steekt en welke begrippen daarbij horen, dus zal de Nederlandse overheid dat moeten uitvoeren. Uitgaande van de

Europese regels is LAP3 helemaal geen afvalbeheerplan in de zin van art. 28 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen omdat een dergelijk plan moet passen binnen de kaders van de relevante richtlijnen en verordeningen. Als in Nederland REACH wel correct wordt toegepast ten aanzien van voorwerpen gemaakt met primaire grondstoffen, worden in LAP3 voorwerpen gemaakt met secundaire grondstoffen in ernstige mate gediscrimineerd ten opzichte van eerstgenoemde voorwerpen. Een verantwoording of motivering hiervoor wordt niet gegeven in LAP3.

Hieronder zal worden uitgewerkt dat Jansen aan de Europeesrechtelijke kaders kan voldoen en dat een aanpassing van de vergunning op dit punt mogelijk is. De intrekking van de vergunning op basis van in de ontwerpbeschikking niet expliciet gemaakte grenswaarden is derhalve in ernstige mate disproportioneel.

Reactie

Het RIVM-rapport waarop wordt gedoeld, staat, in inhoudelijke zin, in geen enkele relatie tot het (ontwerp)besluit.

Zienswijze 16

De ontwerpbeschikking ziet op het intrekken van voorschriften die verbonden zijn aan de revisievergunning van 2008. In deze vergunning is echter expliciet aangegeven dat be- en verwerking van beeldbuisglas niet is toegestaan en dat de vergunning alleen betrekking heeft op inname, op- en overslag. Be- en verwerking is pas via een veranderingsvergunning in 2010 vergund. Volgens de website van de provincie Noord-Brabant dateert deze vergunning van 15 januari 2010. Uit de ontwerpbeschikking blijkt niet dat er iets met deze vergunning gaat gebeuren.

Reactie

Het is inderdaad niet opportuun om navolgende twee voorschriften, zoals verwoord in de ontwerpbeschikking in te trekken:

In samenhang met ons voornemen tot het gedeeltelijk intrekken van de vergunning voor voornoemde activiteit hebben wij tevens het voornemen om de navolgende voorschriften in te trekken:

- *van de omgevingsvergunning van 24 oktober 2008 de voorschriften zoals opgesomd in paragraaf 20 "Immobiliseren" voor zover deze zien op het immobiliseren van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; en/of de conus van kleur CRT-beeldbuizen;*
- *van de omgevingsvergunning van 24 oktober 2008 de voorschriften zoals opgesomd in paragraaf 23 "Proefnemingen met afvalstoffen" en paragraaf 24 "Proefnemingen met hoogwaardige technieken" voor zover deze zien op proefnemingen met betrekking tot glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; en/of de conus van kleur CRT-beeldbuizen.*

Wij hebben dit daarom aangepast in ons definitieve besluit. Door het intrekken van de genoemde activiteiten met CRT-glas zijn voornoemde voorschriften daarop automatisch niet langer van toepassing.

Met betrekking tot de vergunning van 15 januari 2010 merken wij het volgende op. In het besluit is voorts vermeld dat wij besluiten om, de vigerende omgevingsvergunning, zoals beschreven in deze beschikking....., gedeeltelijk in te trekken voor zover". In het hoofdstuk "procedurele overwegingen" zijn bij de "huidige vergunningssituatie" de vergunningen die voor het onderdeel milieu gelden opgesomd. Ook de vergunning van 15 januari 2010 maakt onderdeel uit van de vigerende omgevingsvergunning. In de aanvraag van 3 september 2009, waarop de vergunning van 15 januari 2010 verleend is, is in bijlage 1

“Niet technische samenvatting”, tweede pagina paragraaf “Deellocatie C” de volgende activiteit beschreven/aangevraagd:

Deellocatie C

Op deellocatie C worden zowel handmatig als machinaal cementgebonden producten (blokken, platen, etc.) geproduceerd en alle daarmee verband houdende activiteiten ontplooid, waaronder opslag en bewerking van grond- en bouwstoffen. Be- en verwerkt beeldbuisglas, afkomstig van deellocatie A, wordt op deze deellocatie binnen de reeds vergunde capaciteiten opgeslagen in afwachting van toepassing als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten. Bij de verwerking van beeldbuisglas in cementgebonden producten wordt gebruik gemaakt van de reeds aanwezige vergunde installaties.

Van het hier boven beschreven activiteiten wordt voor wat beeldbuisglas betreft (zoals gedefinieerd in onderhavig besluit, voetnoot 2) de “toepassing als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten” niet langer toegestaan.

Zienswijze 17

Het produceren van betonblokken met CRT glas is in de veranderingsvergunning van 15 januari 2010 niet aangemerkt als het immobiliseren van afval en zeer twijfelachtig is dus of deze activiteit valt onder paragraaf 20 van de vergunning uit 2008. De activiteit is aangevraagd als gebruik van beeldbuisglas als zand- of grindvervanger in de productie van constructieve betonelementen (legioblokken). Zou deze activiteit wel onder paragraaf 20 vallen dan geldt voorschrift 20.1.4 Het produceren van cementgebonden producten conform de BRL 5070 is toegestaan. Vergunninghoudster moet in het bezit zijn van een certificaat en erkend zijn op basis van dit protocol. Dit voorschrift is steeds blijven gelden en geldt dus ook voor het later vergunde gebruik van beeldbuisglas als toeslagmateriaal voor beton.

Op blz. 36 van die beschikking uit 2008 staat:

Vergunninghoudster heeft voor het toepassen van (beeldbuis)glas in cementgebonden producten een NL-BSB-certificaat op basis van BRL 5070 “Elementen van beton die in contact kunnen komen met hemelwater, grondwater en/of oppervlaktewateren”. Hieruit blijkt onder meer dat het toepassen van glas in specifieke verhouding functioneel is te beschouwen. In BRL 5070 wordt geen onderscheid gemaakt tussen gevaarlijke en niet-gevaarlijke afvalstoffen en Jansen kon en kan dus volgens paragraaf 20 van de revisievergunning legioblokken produceren met afvalstoffen die op zich genomen wellicht onder de categorie gevaarlijke afvalstof vallen. Daar is niets mis mee en dit vormt ook geen bedreiging voor gezondheid en/of milieu omdat het geproduceerde voorwerp onder de regels van REACH valt, evenals voorwerpen die zijn gemaakt met primaire grondstoffen. Een BRL is overigens geen wet maar een nationale beoordelingsrichtlijn, dus een eventueel handelen in strijd met een BRL is als zodanig geen handelen in strijd met de wet. Overigens is dit ook geen reden om toestemming in te trekken voor een overbrenging op basis van art. 9 lid 8 van de EVOA. Daarnaast zijn in de bij de BRL 5070 horende toelichting naast natuurlijke toeslagmaterialen een groot aantal secundaire grondstoffen/afvalstoffen opgenomen. Beeldbuisglas wordt apart genoemd.

In de vergunning van 2008 worden de volgende definities gehanteerd:

Immobilisaat:

Het product verkregen door immobilisatie van afvalstoffen.

Immobilisatie:

Immobilisatie is een technologische ingreep waarbij de fysische en/of chemische eigenschappen van een afvalstof worden gewijzigd, zodanig dat de kans op verspreiding van milieuverontreinigende stoffen door uitloging, erosie of verstuiving op de korte en lange termijn wordt verminderd.

In de vergunning uit januari 2010 wordt de toepassing van het beeldbuisglas niet aangemerkt als immobiliseren of mengen, zodat het de vraag is of paragraaf 20 wel van toepassing is op het gebruik van beeldbuisglas als vervanger voor zand en grind in betonblokken.

Aangezien de activiteit in 2010 niet is vergund als:

“het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd” kan de activiteit ook niet in deze vorm worden ingetrokken. Bewerken van beeldbuisglas is in 2010 vergund en in het bestreden ontwerpbesluit is volledig onduidelijk of en welke bewerkingshandelingen wel toegestaan blijven. Op- en overslag blijven kennelijk wel toegestaan.

Reactie

In de ontwerpbeschikking is in het ontwerpbesluit het volgende opgenomen:

“In samenhang met ons voornemen tot het gedeeltelijk intrekken van de vergunning voor voornoemde activiteit hebben wij tevens het voornemen om de navolgende voorschriften in te trekken:

-
-
- *van de omgevingsvergunning van 28 mei 2010 voorschrift 1.1.3 tweede volzin “Het gereinigde glas dient voordat een vervolgbewerking of nuttige toepassing in de inrichting plaatsvindt te voldoen aan de in de tabel aangegeven maximale emissie-eisen.”.*

De tweede volzin van genoemd voorschrift wilden wij in eerste instantie intrekken vanwege de zinsnede “een vervolgbewerking of nuttige toepassing in de inrichting”. Het moet zonneklaar zijn dat de activiteit “toepassing als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten”, voor wat beeldbuisglas betreft (zoals gedefinieerd in onderhavig besluit, voetnoot 2) –dat thans binnen de inrichting plaatsvindt– niet langer is toegestaan. Dit besluit ziet echter niet op het intrekken van de toepassing als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten van glas dat niet onder de definitie van zwart-wit CRT-beeldbuizen of de conus van kleur CRT-beeldbuizen valt/afkomstig is. Doordat wij echter de toepassing van beeldbuisglas expliciet niet langer toestaan, bestaat er geen noodzaak meer om vorengenoemde tweede volzin van voorschrift 1.1.3 van de omgevingsvergunning van 28 mei 2010 in te trekken. Wij hebben ons (definitieve) besluit hierop aangepast. Met betrekking tot de zienwijze in relatie tot paragraaf 20 van de vergunning uit 2008, verwijzen wij naar onze reactie op zienwijze 16.

Het is inderdaad correct dat het besluit alleen ziet op “het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen¹; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd”. Alle thans vergunde activiteiten die hier niet onder vallen, mogen plaats blijven vinden. Voor de duidelijkheid het “gebruik van beeldbuisglas als zand- of grindvervanger in de productie van constructieve betonelementen (legioblokken)” is niet langer toegestaan.

Zienswijze 18

De vergunning van 28 mei 2010 gaat over de wijziging van voorschriften in paragraaf 18 en paragraaf 19 van de revisievergunning uit 2008. Daarin is een specifiek voorschrift opgenomen met betrekking tot het glas:

"Dit voorschrift vervangt voorschrift 18.1.7 (bedoeld is 18.1.10) uit de revisievergunning van 24 oktober 2008 met kenmerk 1457727."

"1.1.3 Glas moet gescheiden van andere afvalstoffen worden gereinigd, tenzij reiniging gelijktijdig plaatsvindt met naar aard en soort vergelijkbare afvalstoffen met een vergelijkbare verontreinigingsgraad (zoals verontreinigde grond). Het gereinigde glas dient voordat een vervolgbewerking of nuttige toepassing in de inrichting plaatsvindt te voldoen aan de in de tabel aangegeven maximale emissie-eisen. Deze gegevens dienen minimaal 5 jaar te worden bewaard binnen de inrichting in een registratiesysteem."

Uit het samenstel van de voorschriften uit de verschillende beschikkingen blijkt dus dat het bewerkte glas getoetst moet worden aan emissie-eisen en niet aan samenstellingswaarden. Niet gesteld of gebleken is dat het bewerkte glas hier niet aan zouden voldoen. Bij het besluit van 28 mei 2010 is bepaald dat het hier om emissie-eisen voor IBC-bouwstoffen gaat. Jansen kan met een veelvoud aan door externen uitgevoerde officiële partijkeuringen aantonen dat hier bij voortduring aan wordt voldaan.

Aangezien het begrip vervolgbewerking niet is gedefinieerd en ook niet is uitgesloten, blijft volstrekt onduidelijk waarom het genoemde voorschriftonderdeel ingetrokken zou moeten worden. In de BRL 5070 wordt overigens niet verwezen naar de BRL 9322. In de BRL 9322 wordt niet verwezen naar de BRL 5070. Deze beoordelingsrichtlijnen hebben ieder hun eigen toepassingsgebied en functioneren afzonderlijk van elkaar. In de vergunning van Jansen is voor de toepassing van beeldbuisglas in beton de BRL 5070 aangewezen en deze BRL gaat uit van emissiewaarden en niet van samenstellingswaarden.

De BRL 5070 heeft als toepassingsgebied de milieu-hygiënische kwaliteit van vooraf vervaardigde betonproducten in het kader van het Besluit bodemkwaliteit, die kunnen worden toegepast: -in bouw(-werken); -in of op de (land)bodem; -in of op de bodem of oever van een oppervlaktewaterlichaam, welke in contact kunnen komen met hemelwater, grondwater en/of oppervlaktewateren. Hoewel het Besluit bodemkwaliteit (dat zich dus met name richt op degene die de bouwstof toepast) slechts indirect is betrokken bij de vergunning en derhalve in het gegeven geval bijvoorbeeld niet onder het toepassingsbereik van art. 9 lid 8 onder c van de EVOA valt, zijn in de vergunningvoorschriften wel eisen gesteld die met het voorziene gebruik als bouwstof te maken hebben. In artikel 18 van het Besluit bodemkwaliteit wordt bepaald dat het verboden is een werkzaamheid uit te voeren in strijd met het daarvoor geldende normdocument. Volgens artikel 1 moet onder *werkzaamheid* worden verstaan een door Onze Minister aangewezen handeling als bedoeld in artikel 11A.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer, die wordt uitgevoerd met betrekking tot bodem, grond, baggerspecie, bouwstoffen of bodemenergiesystemen. Niet is gebleken dat het produceren van betonblokken als zodanig is aangewezen. Zou dit wel zo zijn, dan geldt dat Jansen niet in strijd handelt met het Besluit bodemkwaliteit omdat volledig en aantoonbaar wordt voldaan aan de BRL 5070.

Zowel de BRL 5070 als de BRL 9322 zijn niet opgesteld in EU verband en hebben uitsluitend werking binnen de grenzen van Nederland en dan nog alleen voor zover zij niet in strijd zijn met EU recht. Dus al zou het bevoegd gezag een redenering opzetten dat nu reeds in strijd met de in te trekken vergunning wordt gehandeld omdat een BRL niet zou zijn nageleefd, dan kan dit niet ten grondslag worden gelegd aan intrekkingen van toestemmingen voor grensoverschrijdende overbrengingen. Andere staten mogen er

van uitgaan dat Nederland zich houdt aan EU-recht en internationaal recht en niet de grenzen sluit op basis van (een afwijkende interpretatie van) zuiver nationale bepalingen. In de BRL 5070 wordt weliswaar gerefereerd aan bepaalde Europese normen (NEN-EN normen) maar in de BRL 5070 gaat het dan bijvoorbeeld om de definitie van stoffen in beton die opgenomen kunnen worden in “het betoncluster”. De toepassing van beeldbuisglas als toeslagmateriaal in beton is individueel gecertificeerd. Onjuist is dus de stelling dat deze NEN-EN normen zouden bepalen welke gerecyclede materialen in beton zouden mogen worden toegepast onder de BRL 5070. Overigens staat ook in de “Beantwoording Kamervragen van de leden Cegerek en Albert de Vries (beiden PvdA) over het gevaar van betonblokken d.d. 16-2-2016 en het RIVM-rapport “Hergebruik beeldbuisglasgranulaat Relatie met REACH en kaderrichtlijn Afval RIVM Briefrapport 2015-0143” dat de vergunningen het gebruik van deze toeslagmaterialen toestaan.

De NEN-EN norm 12620 specificeert de eigenschappen van toeslagmaterialen en vulstoffen verkregen door het bewerken van natuurlijke, kunstmatig gevormde of gerecyclede materialen en mengsels van deze toeslagmaterialen, voor gebruik in beton. Deze norm kent allerhande varianten in toeslagmateriaal en heeft tot doel ook nieuwere varianten mogelijk te maken, mits voldaan kan worden aan de in de norm gestelde eisen. Ten aanzien van mogelijke “gevaarlijke bestanddelen” -die in alle typen toeslagmateriaal zouden kunnen voorkomen- is een regeling opgenomen die aansluit bij het EU-kader. Een interpretatie van de norm die zou inhouden dat met deze norm geen beeldbuisglas als toeslagmateriaal gebruikt zou mogen worden, is aantoonbaar onjuist. Uit NEN-EN 206 blijkt ook niet dat is beoogd de herkomst van de toeslagmaterialen te reguleren. Deze norm regelt eisen aan beton onder verschillende klimatologische en geografische omstandigheden, onder verschillende niveaus van bescherming en onder verschillende, goed vastgelegde, regionale tradities en ervaring. Deze situaties worden afgedekt door de betoneigenschappen in klassen in te delen. In beide normen wordt aangegeven waar de lidstaten ruimte hebben om eigen eisen te stellen. De BRL 5070 en de BRL 9322 worden in deze NEN-EN normen niet genoemd en dus ook niet gebruikt als aanvullend stukje nationaal recht. Het begrip “milieuklasse” in norm NEN-EN 206 heeft betrekking op verschillende omgevingsinvloeden om aan de verschillende klimatologische omstandigheden tegemoet te kunnen komen.

Reactie

Wij verwijzen naar onze reactie op zienswijze 17. Opgemerkt wordt dat Jansen het hier heeft over de loodhoudende betonblokken. Het onderhavige besluit gaat over de fase ervoor, namelijk het mengen van het loodhoudend beeldbuisglasgranulaat met cement en water tot blokken. Feit is dat er wordt gemengd met gevaarlijk afval. De BRL (beoordelingsrichtlijn), waarnaar verwezen wordt, heeft een relatie met het Besluit bodemkwaliteit (Bbk). Het Bbk heeft een eigen kader en doelstelling, de bescherming van de bodem en (grond)water. Er is geen directe relatie met afvalwetgeving.

Zienswijze 19

In de ontwerpbeschikking wordt gesteld dat door een wijziging van een bijlage van de Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen per 1 juni 2015, duidelijk werd dat loodhoudend beeldbuisglas de wettelijke status gevaarlijk afval heeft, waar de richtlijn voorheen onduidelijk was. Het accepteren en verwerken van loodhoudend beeldbuisglas zou als gevolg daarvan niet meer kunnen worden toegestaan. Dit vanwege de uiteindelijk te verwachten verspreiding van het in het beeldbuisglas aanwezige lood, als zijnde een zeer zorgwekkende stof, in het milieu nadat de betonnen blok sloopafval is geworden en na vermaling bijvoorbeeld als wegfundering wordt toegepast.

De hier gegeven reden is opmerkelijk, omdat er ook vóór 1 juni 2015 al grenswaarden golden voor lood in afvalstoffen. In de Eural Handreiking uit 2010 staan bijvoorbeeld al grenswaarden voor loodverbindingen. In de oude systematiek werd dit bepaald via Bijlage III van de Richtlijn 91/689/EEG betreffende Gevaarlijk Afvalstoffen. Hierin kan dus geen reden gelegen zijn om de vergunning in 2017 gedeeltelijk in te trekken.

Reactie

Wij hebben bij de formulering van bovengenoemde door Jansen aangehaalde passage, aangesloten bij de formulering die de Staatssecretaris in de beantwoording van de Kamervragen (IENM/BSK-2016/14132) aangehouden heeft. Bedoelde Kamervragen zijn voor de Staatssecretaris de aanleiding geweest om ons bij brief van 29 maart 2016 (kenmerk IENM/BSK-2016/55654) te verzoeken de omgevingsvergunning van Jansen aan te passen. Ook is het nieuwe LAP3, dat op 28 december 2017 in werking is getreden, hierop aangepast. Daarnaast is per 1 januari 2018 artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht (Bor) gewijzigd. In het tweede lid van dit artikel is opgenomen dat het bevoegd gezag, binnen een jaar na het vaststellen van een afvalbeheerplan, toetst of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan. Indien noodzakelijk actualiseert het bevoegd gezag de vergunningvoorschriften. Met de huidige vergunde verwerking van CRT-glas worden ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt. Nu de verwerking van glas ook is opgenomen in de aanvraag, die deel uitmaakt van de vigerende vergunning, biedt toepassing van artikel 2.31 Wabo (aanpassen vergunningsvoorschriften) daarvoor geen oplossing. Artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wabo bepaalt dan, dat de vergunning (deels) moet worden ingetrokken.

Zienswijze 20

Jansen is in staat om betonblokken met beeldbuisglas te produceren die in de afvalfase geen gevaarlijk afval zullen zijn en ook voldoen aan alle eisen met betrekking tot uitloging en dergelijke. Aan de informatieverplichtingen van REACH wordt sedert enige tijd al voldaan en op lood in deze toepassing rust geen restrictie. De ontwerpbeschikking is volledig onduidelijk over de grenswaarden voor lood die zouden leiden tot de gestelde ongewenste effecten. Het LAP3 blinkt ook niet uit in duidelijkheid over de grenswaarden omdat heen en weer gezwalkt wordt tussen de wettelijke kaders en wat RIVM als “alternatief” heeft bedacht. Alleen als men bovengenoemd RIVM briefrapport uit 2017 heeft gelezen kan men begrijpen wat er misschien in LAP3 over grenswaarden staat en noch uit dit rapport, noch uit LAP3, blijkt dat is onderzocht wat dit voor de recyclingsector gaat betekenen. In de ontwerpbeschikking zou op zijn minst expliciet gemaakt moeten zijn van welke concentratiegrenswaarden lood het bevoegd gezag uitgaat en wat de wettelijke basis hiervoor is.

De ontwerpbeschikking houdt in het intrekken van de omgevingsvergunning voor de activiteit: “het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen¹; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd.

¹ in de praktijk worden ook de volgende benamingen gebruikt voor CRT-beeldbuizen: CRT-monitoren, CRT schermen of CRT-apparatuur. Hiermee wordt bedoeld de glazen nek, de conus, het frit en/of het scherm van kathodestraalbuizen. In dit besluit vallen al deze benamingen onder de term “CRT-beeldbuizen”.

Het ontwerpbesluit houdt ook in het intrekken van de volgende voorschriften:

- van de omgevingsvergunning van 24 oktober 2008 de voorschriften zoals opgesomd in paragraaf 20 "Immobiliseren" voor zover deze zien op het immobiliseren van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; en/of de conus van kleur CRT-beeldbuizen;
- van de omgevingsvergunning van 24 oktober 2008 de voorschriften zoals opgesomd in paragraaf 23 "Proefnemingen met afvalstoffen" en paragraaf 24 "Proefnemingen met hoogwaardige technieken" voor zover deze zien op proefnemingen met betrekking tot glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; en/of de conus van kleur CRT-beeldbuizen;
- van de omgevingsvergunning van 28 mei 2010 voorschrift 1.1.3 tweede volzin "Het gereinigde glas dient voordat een vervolgbewerking of nuttige toepassing in de inrichting plaatsvindt te voldoen aan de in de tabel aangegeven maximale emissie-eisen

Onduidelijk is of de vergunde activiteiten met schermen (panel glass) van kleur CRT-beeldbuizen wel zijn toegestaan. Men zou denken van wel, maar dan is onduidelijk of de hiervoor noodzakelijke scheidingshandelingen van de conus, het frit en het scherm zijn toegestaan. Onduidelijk is dus of de vergunning voor het scheiden van deze wel (?) toegestane schermen van overig beeldbuisglas, ijzer e.d. als activiteit is ingetrokken of niet en hoe het dan zit met de ingetrokken voorschriften.

Reactie

Dat Jansen in staat is om betonblokken met beeldbuisglas te produceren die in de afvalfase geen gevaarlijk afval zullen zijn en ook voldoen aan alle eisen met betrekking tot uitloging en dergelijke is niet relevant. Het gaat er om dat het milieuhygiënisch gezien onverantwoord en bovendien niet hoogwaardig is om het beeldbuisglas in te zetten in betonblokken. De classificatie gevaarlijk afval verdwijnt echter niet door het mengen met ander glas en/of cement. In tegendeel: de afvalstoffenregelgeving gaat er vanuit dat het zwaarste regime blijft tellen. Dus ongeacht het gehalte aan lood (houdend glas) zal het betonblok als gevaarlijk afval geclassificeerd worden, zeker zolang de eind-afvalstatus niet is toegekend. Het is zo dat het besluit alleen ziet op "het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen¹; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd". Alle thans vergunde activiteiten die hier niet onder vallen, mogen plaats blijven vinden.

Zienswijze 21

Aangezien beroep niet mogelijk is tegen een landelijk afvalstoffenbeheerplan en inhoudelijke toetsing van dit plan door de rechter alleen plaats kan vinden via een concrete beschikking, dient in het kader van die beschikking getoetst te worden of er redenen zijn voor een bevoegd gezag om geen rekening te houden met dit plan.

Artikel 10.5 Wet milieubeheer luidt:

"Bij de vaststelling van het afvalbeheerplan en bij het nemen van andere maatregelen voor de preventie en het beheer van afvalstoffen:

- a. kan zonodig voor bepaalde specifieke afvalstromen van de afvalhiërarchie, bedoeld in artikel 10.4, worden afgeweken, indien dit, de gehele levenscyclus in beschouwing nemende, met betrekking tot de algemene effecten van het produceren en beheren van dergelijke afvalstoffen gerechtvaardigd is;*
- b. houdt Onze Minister er rekening mee dat het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen vereist dat het beheer op effectieve en efficiënte wijze geschiedt en effectief toezicht dan wel douanecontrole op het beheer mogelijk is."*

In art. 10.4 Wm is de prioriteitsvolgorde weergegeven die een implementatie is van art. 4 lid 1 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. In de Wet milieubeheer is niet aangegeven dat een landelijk afvalbeheerplan ook bepalingen kan of moet bevatten over producten die met secundaire grondstoffen zijn gemaakt. Voor het in LAP3 (algemeen deel en sectorplan 71) “verbod” om beeldbuisglas toe te passen in betonblokken bestaat dus geen wettelijke grondslag. Voor CRT glas wordt een definitie gebruikt waarvan de schermen van kleurentelevisies/monitors lijkt te zijn uitgesloten. Er staat in sectorplan 71 namelijk:

“Glas van de verwerking van:

-zwart-wit CRT-beeldbuizen¹; of

-de conus van kleur CRT-beeldbuizen;”

De toelichting bij sectorplan 71 van het LAP3 berust vrijwel volledig op onjuiste en warrige uitgangspunten. In strijd met de Europeesrechtelijke kaders wordt geen onderscheid gemaakt tussen “panel glass”, “funnel glass” en “frit”. Onduidelijk blijft op welke “literatuurgegevens” de stelling over het loodgehalte is gebaseerd. Deze stelling is ook onjuist en is waarschijnlijk gebaseerd op een verkeerde lezing van tabel 2.1 in het hieronder te bespreken RIVM-rapport uit 2015. Overigens wordt in dit RIVM-rapport uit 2015 geconcludeerd dat de toepassing van beeldbuisglasgranulaat in betonelementen veilig is omdat het lood uit dit glas niet uit het beton kan vrijkomen. Zelfs op basis van het zeer sterk overtrokken loodgehalte waar het rapport van uitgaat, wordt nog geconcludeerd dat dit gebruik veilig is. Overigens is het warrig om in dit kader niet exact aan te duiden in welke verschijningsvorm het lood precies voorkomt in het beeldbuisglas (er staat zowel lood als lood mono-oxide) en te suggereren dat er in lood geboord en gefreesd zou worden. Er wordt geen lood verwerkt, maar glas dat lood bevat.

Jansen heeft al diverse malen door middel van onderzoeken en rapporten aangetoond dat de in LAP3 niet nader benoemde “literatuurgegevens” onjuist zijn en/of onjuist zijn geïnterpreteerd. De cijfers hebben met name betrekking op het “funnel glass” dat sterk loodhoudend kan zijn en niet op “panel glass”. Het loodgehalte van het bij Jansen aangevoerde CRT glas ligt heel veel lager en Jansen heeft technieken ontwikkeld die een verdere scheiding van loodhoudend en loodarm glas mogelijk maken. Voor een verdere optimalisatie zijn nog meer investeringen noodzakelijk. Verder heeft Jansen opdracht gegeven voor verder onderzoek en zijn naar aanleiding daarvan de recepturen voor het beton zodanig geoptimaliseerd dat de betonblokken na verkleining tot granulaat een N-bouwstof zouden zijn. Zoals hieronder wordt uitgewerkt, berust de aanneme in het RIVM-rapport uit 2015 dat de verhouding “funnel glass”/“panel glass” 70/30 is qua gewicht, op een kennelijke verschrijving. Ook uit de gegevens die vrij op internet te raadplegen zijn blijkt van een verhouding van 30/70, dus precies omgekeerd.

Reactie

Een groot deel van de zienswijze heeft betrekking op de vaststelling en de inhoud van LAP3. Ook wordt verwezen naar de voorkeursvolgorde uit artikel 10.4 Wm. Deze artikelen hebben betrekking op de totstandkoming van LAP3, niet op deze omgevingsvergunning. Wij hebben als bevoegd gezag voor het verlenen van een omgevingsvergunning te maken met artikel 2.14 eerste lid onder b van de Wabo in samenhang met artikel 10.14 van de Wm. Op grond van deze artikelen moeten de betrokken bestuursorganen bij het uitoefenen van hun bevoegdheden krachtens de Wet milieubeheer rekening houden met het afvalbeheerplan. Dit betekent dat zij in het algemeen het afvalbeheerplan dienen te volgen, maar dat zij in bijzondere gevallen, mits zij daar een voldoende motivering voor hebben, mogen afwijken van het afvalbeheerplan. Uit het systeem van de wet volgt dat een bestuursorgaan alleen voor zover het LAP niet voorziet in het onderwerp waartoe de bevoegdheid wordt uitgeoefend, rekening moet

houden met de voorkeursvolgorde als genoemd in artikel 10.4 van de Wet milieubeheer. Daarvan is hier geen sprake. Bij de afweging of er sprake is van een bijzonder geval dat zou moeten leiden tot het afwijken van het afvalbeheerplan, komt het bevoegd gezag, zoals blijkt uit jurisprudentie, beleidsvrijheid toe (zie o.a. uitspraak 200900814/1/M1 van 7 oktober 2009). Wij zijn van mening dat afwijken van LAP3 in dit geval niet noodzakelijk is, omdat de minimumstandaard voor de verwerking van beeldbuisglas, conform sectorplan 71, storten is.

Ieder bestuursorgaan moet rekening houden met het LAP3 bij het uitoefenen van een bevoegdheid met betrekking tot afvalstoffen. Dit komt de duidelijkheid ten goede en er wordt mee bereikt dat in Nederland op uniforme manier de vergunningverlening en handhaving voor afvalverwerkende inrichtingen plaatsvindt. Tenzij sprake is van een gerechtvaardigde afwijking, moet afwijking van het LAP worden voorkomen. Afwijken van het LAP3 kan zich bijvoorbeeld voordoen bij vergunningverlening voor afvalverwerkende inrichtingen, in het bijzonder ten aanzien van de in Deel E 'Sectorplannen' vastgestelde minimumstandaarden. In hoofdstuk D.2 'Minimumstandaard' wordt aangegeven dat een vergunningaanvraag kan worden ingediend voor een andere wijze van verwerking dan de minimumstandaard die voor de betreffende (categorie van) afvalstoffen is vastgesteld. In de aanvraag moet dan worden aangetoond dat de aangevraagde verwerkingswijze minstens even hoogwaardig is als de minimumstandaard. Van een dergelijke aanvraag is voor onderhavige inrichting geen sprake.

Jansen maakt zelf binnen de inrichting uiteindelijk geen onderscheid tussen verschillende soorten glas die ze ontvangen. Opgemerkt wordt dat het LAP3 thans uitgaat van de aanname dat het afscheiden van een loodhoudende fractie niet mogelijk is en dat al het CRT-glas als gevaarlijk geclassificeerd moet worden. Mocht Jansen een glasfractie kunnen afscheiden die volledig loodvrij is dan staat het LAP3 de vergunningverlening hiervan en toepassen in beton niet in de weg. Hierbij wordt opgemerkt dat wanneer een onderscheid wordt aangebracht in het frontglas van buizen van zwart/wit-apparatuur (loodhoudend) en overige (niet-loodhoudend) er mogelijk een gebroken glasstroom kan worden bewerkstelligd zonder lood (-verontreiniging). Het uitgangspunt van het LAP3 is dat het gebroken glas altijd loodhoudend zal zijn en daarmee als gevaarlijk afval naar eindverwijdering moet worden afgevoerd (=storten).

Zienswijze 22

Verder zijn de betonblokken -als men tenminste de juiste grenswaarden daarvoor toepast- geen gevaarlijk afval, wordt er bij de betonblokken de verplichte REACH-informatie geleverd en is boren en frezen gezien het industriële gebruik en gebruik in de openbare ruimte niet erg waarschijnlijk. Van onaanvaardbare verspreiding van lood of onaanvaardbare blootstelling aan lood van mens en milieu blijkt helemaal niets. Zoals hierboven al is uiteengezet is er geen enkele wettelijke basis voor de eis dat een risicobeoordeling wordt uitgevoerd bij een loodconcentratie van tenminste 0,1% (m/m). Wat dat zou toevoegen aan het al zeer stringente EU-kader voor stoffen en afvalstoffen blijft volledig onbesproken in LAP3 en is te zien als volledig disproportioneel. Als de Nederlandse overheid de ECHA niet vertrouwt en de in dat kader uitgevoerde beoordelingen wenst te negeren, moet Nederland dat binnen de EU kenbaar maken.

Reactie

Wij verwijzen naar onze reactie op de eerdere zienswijzen. Het is de opinie van het Rijk dat er sprake is van een afvalstof indien het loodhoudend beeldbuisglas betreft en ook dat bij het toepassen van het beeldbuisglas in beton er nog sprake is van een afvalstof. In het LAP3 is de minimumstandaard voor verwerking geformuleerd, wij moeten hier als bevoegd gezag rekening mee houden. Op grond van artikel

5.10 van het Bor dienen wij binnen een jaar na het vaststellen van een nieuw LAP de vergunningen te actualiseren. De zienswijze ziet op de inhoud van LAP3, niet op onderstaande vergunning.

Zienswijze 23

Niet helemaal duidelijk is wat met de WEEELABEX-voorschriften wordt bedoeld. Als hiermee wordt bedoeld het "Normative document WEEELABEX Treatment 2 May 2011" dan staat in deel II Specific requirements for the treatment of CRT display appliances" in 1.3 derde bolletje:

Maximise mass yield of CRT glass and achieve the highest possible rate of recovery and recycling of CRT glass. Achieve the highest possible rate of removed fluorescent coatings from CRT glass and avoid emission of fluorescent coatings to the environment,

Het dirigeren van al het CRT glas naar de stortplaats is hier duidelijk mee in strijd. Niet is onderzocht of het verplichte recyclingpercentage wel gehaald kan worden als alle beeldbuizen/monitoren op een stortplaats terecht komen. Bovendien leidt het dirigeren van CRT-glas/beeldbuizen naar de stortplaats niet tot het afscheiden van "fluorescent coatings" uit de beeldbuizen, iets wat elders in het WEEELABEX-document verplicht wordt gesteld.

5.3.3 Funnel glass or mixtures of CRT glass shall preferably be recovered or recycled to the products or in processes where lead content has a technical function to prevent lead dispersion to other products and the outer environment. Otherwise such glass shall be utilized in a way that lead content in the final product does not exceed limits set up by national legislation. If such glass does not reach product status then waste legislation shall still be applied.

NOTE Lead content has a technical function for example in CRT glass or X-ray glass.

In dit voorschrift is dus met geen mogelijkheid te lezen dat het lood een technische functie moet hebben in het product dat met het glas wordt gemaakt. Als "funnel glass" (dat een veel hoger gehalte aan lood heeft dan "panel glass") al zoveel mogelijk gerecycled moet worden, geldt dat helemaal voor "panel glass". Dit is qua gewicht een aanzienlijk deel van de beeldbuis en Jansen heeft een techniek om die scheiding mogelijk te maken.

Reactie

In het WEEELABEX (Normative document on treatment) staan in deel II specifieke voorschriften voor de verwerking van apparaten met een beeldbuis. Voorschrift 1.3 bevat de doelstellingen van deel II van het Normatief WEEELABEX-document. Eén van die doelstellingen is: het voorkómen van het vrijkomen van lood in het milieu.

Met de toepassing van beeldbuisglasgranulaat in betonblokken komt het lood uiteindelijk in het milieu terecht. In voorschrift 5.3.3 is opgenomen:

Trechterglas of mengsels van beeldbuisglas moet(en) bij voorkeur worden teruggewonnen of gerecycled tot producten of in processen waarin het lood een technische functie heeft, om verspreiding van lood in andere producten en het milieu te voorkomen. Anders moet dat glas zodanig worden gebruikt dat het loodgehalte in het eindproduct de grenswaarden van de nationale wetgeving niet overschrijdt. Indien dit glas de productstatus niet bereikt, moet nog steeds de afvalstoffenwetgeving worden toegepast.

NOOT: Lood heeft bijvoorbeeld een technische functie in beeldbuisglas of röntgenglas.

Conform het LAP3 wordt gestreefd naar duurzaam hergebruik en hoogwaardige recycling van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas. Indien nieuwe technieken

beschikbaar komen waarbij het lood een technische functie krijgt en niet ongecontroleerd kan verspreiden, dan kunnen deze technieken worden toegestaan, mits geen sprake is van onaanvaardbare risico's op blootstelling van mens en milieu. Met technische functie wordt bedoeld dat de inzet van het lood moet bijdragen aan de voor het product en zijn functie noodzakelijke eigenschappen. Voor betonblokken geldt dat lood geen technische functie vervult. Terugwinning en recycling van het lood zijn wel toegestaan.

Zienswijze 24

In het niet aangehaalde 5.1.4 staat:

5.1.4 When sorting CRT glass fractions, the mass percentage of the lead oxide in panel glass fractions shall not exceed 0.5 wt% otherwise such fraction shall not be considered as panel glass fraction.

Hieruit blijkt ook dat de voorschriften uitgaan van een acceptabele grenswaarde van 0,5 % voor lood in het glas en van het bestaan van glasfracties, dus van gebroken beeldbuizen. Er zijn voorschriften opgenomen voor het droog verwijderen van het fluorescentiepoeder en voorschriften voor het nat verwijderen van fluorescentiepoeder. Er is geen eis om de verwijdering te doen op complete beeldbuizen, want de voorschriften laten open dat dit gebeurt op "fractions". Beide methodes kunnen even effectief zijn. De in sectorplan 71 voorkomende zin "Na het shredderen of verkleinen van beeldbuizen is afzondering van de fluorescerende laag niet meer mogelijk, waardoor dit geen passende verwerking is" wordt niet onderbouwd en is aantoonbaar onjuist. Het onderzoek dat ten grondslag ligt aan de veranderingsvergunning van mei 2010 en dat is beoordeeld door het bevoegd gezag, laat zien dat afzondering bij glasfracties zeer goed mogelijk is.

Reactie

Deze zienswijze heeft geen betrekking op het (ontwerp)besluit. Inhoudelijk wordt verwezen naar bovenstaande reacties.

Zienswijze 25

Niet blijkt dat er enig onderzoek ten grondslag is gelegd aan de stelling: Beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen komt in Nederland nauwelijks meer als afvalstof vrij. Verder staat er dat door het formuleren van de minimumstandaard "storten" import van dit glas voorkomen kan worden. Op basis van LAP3 kan niet worden bereikt dat de grenzen dichtgaan voor beeldbuizen, want een toetsing aan art. 11 en art. 12 van Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen (EVOA) staat daaraan in de weg. Nederland kan er geen beroep op doen dat door het toepassen van eigen sterk afwijkende toetsingskaders geen handelingen van nuttige toepassing verricht kunnen worden met een bepaalde afvalstroom.

Reactie

Deze zienswijze heeft geen betrekking op het (ontwerp)besluit.

Zienswijze 26

Het eveneens met LAP3 geïntroduceerde beginsel dat het gebruik van inerte afvalstoffen als bouwstof op een stortplaats nu storten heet en geen nuttig toepassing, is in strijd met de uitzondering die is opgenomen in art. 3 lid 2, tweede streepje van de Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen. CRT glas is -in welke vorm dan ook- uitermate geschikt voor gebruik als bouwstof op een stortplaats. Uit de Nederlandse wetgeving blijkt niet dat een afwijking van de

Richtlijn storten is beoogd. Dit blijkt ook uit artikel 3.9.11. van de Regeling bodemkwaliteit dat luidt:

“Uitzondering stortplaatsen: De artikelen 3.9.1. tot en met 3.9.9. zijn niet van toepassing op het toepassen van IBC-bouwstoffen binnen een stortplaats waarop het Stortbesluit bodembescherming van toepassing is.”

In de Nederlandse regelgeving is dus voorzien in een gebruik van bepaalde bouwstoffen op een stortplaats. Het beeldbuisglas voldoet minimaal aan alle criteria voor een IBC-bouwstof en overigens in de meest gevallen ook aan alle criteria voor een N-bouwstof.

Reactie

Deze zienswijze heeft geen betrekking op onderhavig besluit, waarin uitsluitend wordt geregeld dat het volgende niet meer is toegestaan:

- het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd (zie besluit).

Daar komt bij dat het inerte afvalstoffen op een stortplaats ook nuttig aangewend kunnen worden (stabilisatie), daarmee verdwijnt niet het karakter van de stof noch de classificatie (i.c. gevaarlijk afval).

Zienswijze 27

Nederland kent specifieke regels voor de milieu-hygiënisch verantwoorde toepassing van bouwstoffen. Deze regels dienen -uiteraard- in de pas te lopen met de Europeesrechtelijke regels van REACH en ook de regels van de Verordening bouwproducten. Volgens de toelichting op het Besluit bodemkwaliteit heeft het Besluit ten doel milieu-hygiënische voorwaarden te stellen aan de toepassing van bouwstoffen, grond en baggerspecie ter bescherming van de bodem en het oppervlaktewater. De regels verschaffen tevens duidelijkheid over de mogelijkheden van het hergebruik van afvalstoffen als bouwstof of als bodem. Niet blijkt van een bedoeling om de toepassing van bepaalde afvalstoffen onmogelijk te maken, zolang maar voldaan wordt aan de in het Besluit en de daarop gebaseerde Regeling gestelde randvoorwaarden. Er is geen reden om te veronderstellen dat aan betonblokken waarin beeldbuisglas is verwerkt andere en/of strengere eisen gesteld zouden moeten worden dan aan betonblokken waarin wellicht andere afvalstromen zijn verwerkt. Het Besluit bodemkwaliteit is in dit opzicht ook niet gewijzigd, dus op basis van dit Besluit is het niet mogelijk om een ander standpunt in te nemen dan in de afgelopen tien jaar is gedaan.

De toepassing als vervanger voor zand en grind van uit afgedankte beeldbuizen gewonnen glasgranulaat in beton zou aangemerkt kunnen worden als “mengen” in de zin van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Volgens art. 18 lid 2 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen mogen de lidstaten toestaan dat er wordt gemengd, op voorwaarde dat: a) er wordt gemengd door een inrichting of onderneming die over een vergunning overeenkomstig artikel 23 beschikt; b) de bepalingen van artikel 13 worden nageleefd en de negatieve gevolgen van het afvalbeheer op de menselijke gezondheid en het milieu niet worden vergroot; en tevens c) de handeling in kwestie in overeenstemming is met de beste beschikbare technieken.

Reactie

De zienswijze heeft grotendeels betrekking op het Bbk. Het Bbk ligt echter niet ten grondslag aan onderhavig besluit. In de Kaderrichtlijn afvalstoffen wordt gesteld dat lidstaten *mogen* toestaan dat er

afvalstoffen worden gemengd, er is echter geen sprake van een verplichting hiertoe. De afvalstoffenrichtlijn is in Nederland geïmplementeerd in de Wet milieubeheer en uitgewerkt in het LAP3. In deze afvalregelgeving en het –beleid zijn regels opgenomen over de (hoogwaardigheid van de) verwerking van afvalstoffen. En op basis van die regels wordt gestuurd naar een hoogwaardige verwerking (waarin bescherming van de omgeving een belangrijke rol speelt). Het ‘wegmengen’ of ‘verdunnen’ van afvalstoffen die direct of in de nabije toekomst nadelige gevolgen kunnen hebben voor het milieu, kan niet als een hoogwaardige verwerking worden beschouwd.

Zienswijze 28

Blijkens de ontwerpbeschikking dient als grondslag voor de ontwerpbeschikking art. 2.33 lid 2 onder d van de Wabo. Van belang is ook de aanhef van lid 2 te vermelden (met onderstreping van ondergetekende) Dit luidt:

“Het bevoegd gezag kan de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk intrekken, voor zover:

Lid d.: deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e, indien: 1. dit in het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen nodig is;”

Het intrekken van de omgevingsvergunning op de aangegeven grond is een facultatieve bevoegdheid. Het college kan besluiten een omgevingsvergunning in te trekken in de in het tweede lid genoemde gevallen, maar is daartoe niet verplicht.

Sinds jaar en dag overweegt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (bijvoorbeeld in de uitspraak van 21 januari 2015, ECLI:NL:RVS:2015:124, en de uitspraak van 1 juni 2016, ECLI:NL:RVS:2016:1492), moeten bij de beslissing over intrekking van een omgevingsvergunning alle in aanmerking te nemen belangen worden betrokken en tegen elkaar afgewogen. Daartoe behoren naast de door het bestuursorgaan gestelde belangen, waaronder de bescherming van planologische, stedenbouwkundige en welstandelijke inzichten, ook de (financiële) belangen van vergunninghouder.

Gezien de zeer verstreckende gevolgen van de gedeeltelijke intrekking van de omgevingsvergunning voor Jansen en het ontbreken van een dwingende verplichting tot het intrekken van die vergunning dienen aan de motivering van de beschikking zware eisen te worden gesteld. Aan deze eisen is niet voldaan, onder meer omdat niet inzichtelijk is gemaakt dat is onderzocht wat de gevolgen zullen zijn voor het bedrijf van Jansen. De redenering dat Jansen in 2016 al kon zien aankomen dat de vergunning gedeeltelijk ingetrokken zou worden is volstrekt onvoldoende, onder meer omdat de inhoud van LAP3 toen niet bekend was en onmogelijk te voorzien viel dat Nederland de EU-regels op grote schaal zou negeren. Zelfs het bevoegd gezag zag dit niet aankomen, want tot in december 2017 is met Jansen overleg gevoerd over de aanpassing van de technieken en de daarmee gepaard gaande wijzigingen in de vergunningssituatie. Uiteraard ontslaat ook het “verzoek” van de staatssecretaris het bevoegd gezag niet van deze verplichtingen.

Uit de ontwerpbeschikking blijkt niet dat is onderzocht of volstaan zou kunnen worden met minder vergaande maatregelen zoals bijvoorbeeld de wijziging van vergunningvoorschriften in combinatie met een redelijke overgangstermijn voor het implementeren van nieuwe technieken. Het ligt erg voor de hand, maar wordt in LAP3 volledig genegeerd: als een bedrijfsactiviteit eenmaal abrupt moet worden beëindigd, is de kans groot dat het bedrijf ook de markt kwijt is. Aangezien ook de inkomsten dan wegvallen, is er geen geld om te investeren in de nieuwe technieken die misschien wel of niet vergund zullen worden. Het

gaat om langjarige investeringen en vergunningentrajecten die zich niet verdragen met zwalkend, abrupt en onduidelijk overheidsbeleid.

Voor de intrekking is gekozen de grond die met het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen te maken heeft. Volgens art. 1.1 van de Wet milieubeheer wordt hieronder verstaan:

doelmatig beheer van afvalstoffen: zodanig beheer van afvalstoffen dat daarbij rekening wordt gehouden met het geldende afvalbeheerplan, dan wel de voor de vaststelling van het plan geldende bepalingen, dan wel de voorkeursvolgorde aangegeven in artikel 10.4, en de criteria, genoemd in artikel 10.5;

Zoals hierboven is aangegeven, is niet alleen getoetst aan een nog niet geldend afvalbeheerplan, maar is LAP3 ook nog eens ernstig in strijd met dwingend EU recht. Omdat de verplichting van het bevoegd gezag niet verder gaat dan “rekening houden met” blijft het bevoegd gezag een eigen verplichting houden om dit LAP inhoudelijk te beoordelen alvorens het al dan niet aan het besluit ten grondslag wordt gelegd. Niet blijkt dat een inhoudelijke beoordeling van LAP3 en sectorplan 71 heeft plaats gevonden. Het bevoegd gezag blijft de verplichting houden om te onderzoeken of het nu in sectorplan 71 voorgeschreven storten van beeldbuizen niet vermeden kan worden omdat in boven vermelde definitie van doelmatig afvalbeheer wordt verwezen naar de voorkeursvolgorde uit art. 4 van de Kaderrichtlijn afvalstoffen. Aangenomen wordt dat “dan wel” in boven vermelde definitie de betekenis heeft van “of” hetgeen in dit kader meebrengt dat het bevoegd gezag moet motiveren waarom een hoogwaardigere verwerking niet mogelijk is. Het bevoegd gezag heeft de rapporten van Jansen gekregen waaruit blijkt dat de in het LAP3 genoemde “literatuurgegevens” niet juist zijn voor het CRT glas dat bij Jansen wordt bewerkt. Een letterlijke herhaling van wat er in sectorplan 71 van LAP3 staat is geen motivering van het ontwerpbesluit.

In de Kaderrichtlijn afvalstoffen wordt het accepteren en verwerken van gevaarlijk afval niet verboden. Het toepassen van afvalstoffen die voldoen aan de gevaarseigenschappen zoals opgenomen in bijlage III van de richtlijn is toegestaan onder voorwaarden en met een vergunning. Zou men het vervaardigen van de betonblokken met beeldbuisglas als toeslagmateriaal als “mengen” aanmerken, dan geldt dat hiervoor gegeven vergunning niet stuit op problemen in verband met art. 18 van de Kaderrichtlijn. Aan lid 2 sub c wordt voldaan door naleving van de WEEELABEX-voorschriften en alle toepasselijke CENELEC-normen en protocollen. Volgens de AEEA-richtlijn geven die de stand der techniek weer en daarmee de beste beschikbare technieken. De terminologie spoort weliswaar niet helemaal met elkaar, maar er is geen reden om aan te nemen dat dit niet overeenkomt met de best beschikbare techniek.

De bepalingen van art. 13 worden nageleefd, onder meer omdat toegezien kan worden op een loodgehalte in de betonblokken dat ligt onder de grenswaarde voor gevaarlijk afval en omdat volledig voldaan kan worden aan de verplichtingen uit REACH. Het gebruik van de betonblokken in een industriële omgeving en in de openbare ruimte is zodanig dat er geen negatieve gevolgen voor de menselijke gezondheid en het milieu zijn, laat staan dat die erdoor vergroot worden. Ook de mogelijke uitloging voldoet volledig aan de voor vormgegeven bouwstoffen geldende normen. Op basis van de Kaderrichtlijn afvalstoffen is er geen enkele reden om de vergunning in te trekken.

Reactie

Ten tijde van de ontwerpbeschikking was het gewijzigde artikel 5.10 van het Bor nog niet in werking getreden. We hebben het ontwerpbesluit genomen op grond van artikel 2.33 tweede lid onder d van de Wabo, mede omdat het verzoek van de staatssecretaris d.d. 29 maart 2016 betrekking had op nieuwe inzichten met betrekking tot de doelmatigheid van de verwerking van CRT-glas. Per 1 januari 2018 geldt

echter ook een actualisatieplicht op grond van artikel 5.10 tweede lid van het Bor, Indien het wijzigen van voorschriften als bedoeld in artikel 2.31 van de Wabo geen oplossing biedt, geldt daarnaast op grond van artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wabo de verplichting om de vergunning (deels) in te trekken. We hebben ons definitieve besluit hierop aangepast.

Het is niet aan de staatssecretaris of het bevoegd gezag om met alternatieven te komen. Voorts wordt er aan gememoreerd dat het bedrijf vroegtijdig (2016) is geïnformeerd over de beleidslijn. Het bedrijf heeft m.a.w. zelf tijd genoeg gehad de alternatieven te verkennen. Wijziging van de voorschriften op zo'n manier dat feitelijk een andere wijze van verwerking wordt voorgeschreven is niet mogelijk. Daarvoor moet Jansen een aanvraag tot wijziging van de vergunning indienen. Jansen heeft daarvoor ruim de tijd gehad, in ieder geval vanaf 2016. Het bevoegd gezag heeft ruimte voor afwijking van het LAP, maar uitsluitend als daarvoor een gemotiveerd verzoek is ingediend (lees: een aanvraag waarin wordt verzocht om afwijking van de minimum-standaard). Dat is nu niet het geval. Bovendien kan storten niet vermeden worden zonder aanpassing van de werkwijze van Jansen (mocht dat al mogelijk zijn).

Zienswijze 29

Bij de beantwoording van Kamervragen heeft de staatssecretaris van I en M onder meer gesteld:

"Ik heb het RIVM gevraagd op basis van literatuurgegevens inzicht te geven in de risico's voor mens en milieu die verwerking van beeldbuisglas in beton met zich meebrengt en in de wijze waarop deze risico's in de regelgeving worden geborgd. De bevindingen van het RIVM (Rapport 2015-0143, december 2015) bevestigen mijn conclusie dat verwerking van loodhoudend beeldbuisglas in beton, gegeven de uiteindelijk te verwachten verspreiding van lood in het milieu, niet moet worden toegestaan. Voor zover de vigerende vergunningen van producenten van betonelementen de bijmenging van beeldbuisglas en andere (afval)materialen toestaan is geen sprake van een strafbaar feit. Het wijzigen van vergunningen is aan regels gebonden en is de bevoegdheid van de regionale overheid. Ik zal de nieuwe inzichten voorleggen aan de omgevingsdiensten die bevoegd gezag zijn voor de producenten van beton blokken en deze inzichten tevens opnemen in het komende derde Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3)."

Opmerkelijk is dat de staatssecretaris kennelijk niet heeft laten onderzoeken welke alternatieve mogelijkheden er zijn om afgedankte beeldbuizen een nuttige toepassing te geven en of deze alternatieven beter zijn voor het milieu dan het gebruik ter vervanging van zand en grind in betonblokken. De effecten van het storten van beeldbuizen worden niet eens genoemd. Hoewel het hieronder te bespreken RIVM-rapport aangeeft hoe voorkomen zou kunnen worden dat betonblokken met een te hoog loodgehalte zonder meer worden vermalen en gebruikt, wordt dit niet naar voren gebracht door de staatssecretaris en is kennelijk ook niet verder onderzocht welke mogelijkheden er zijn om te voorkomen dat ongewenste verspreiding in het milieu zal plaats vinden. Dit standpunt is al diverse malen naar voren gebracht door Jansen, ook in het kader van de inspraak op het LAP3 en het daarbij behorende sectorplan 71.

Reactie

Deze zienswijze heeft betrekking op de totstandkoming van het LAP3, niet op onderhavige beschikking.

Zienswijze 30

In 2015 is verschenen het rapport "Hergebruik beeldbuisglasgranulaat Relatie met REACH en kaderrichtlijn Afval RIVM Briefrapport 2015-0143". Dit is het rapport waarop men zich in LAP3 ook heeft gebaseerd. In het rapport worden op basis van "literatuurgegevens" de nodige stellingen ingenomen. De genoemde

literatuur is niet gratis te raadplegen, maar uit wel gratis te raadplegen literatuur waar één of meer gelijke auteurs betrokken zijn, kan afgeleid worden dat de in het rapport opgenomen conclusies niet juist kunnen zijn. In andere publicaties met -waarschijnlijk- deels dezelfde auteurs (o.a. An overall solution to cathode-ray tube (CRT) glass recycling, *Procedia Environmental Sciences* 31 (2016) 887 – 896) staat dat de verhouding tussen “panel glass” en “funnel glass” 65-30 is met 5% “neck glass”. Bij de bespreking van het loodgehalte maken ze onderscheid tussen de verschillende typen glas. De in het RIVM-rapport genoemde bronnen kunnen zeer betrouwbaar zijn, maar als het RIVM de gegevens per ongeluk verkeerd overneemt, kloppen de conclusies uit dit RIVM-rapport niet.

In het RIVM-rapport uit 2015 wordt op blz. 13 verwezen naar een RIVM-rapport uit 2002 (Janssen, M.P.M., 2002. Radioactiviteit in Nederlandse gebruiksartikelen (No. RIVM 610230002). RIVM, Bilthoven). In laatstbedoeld rapport heeft ondergetekende niets kunnen vinden over de verhoudingen tussen panel, funnel en andere soorten glas of over de gehalten aan lood in beeldbuizen. Het artikel van Menad wordt niet genoemd in het RIVM rapport uit 2002 maar was wellicht al wel verzameld in het kader van het onderzoek uit 2002. Er is immers heel veel recenter onderzoek waarin ook de wijziging in de samenstelling van beeldbuizen naar voren komt die het gevolg is van de grote teruggang van zwart wit beeldbuizen. Omdat het artikel van Menad als bron wordt opgevoerd in het RIVM-rapport uit 2015 is nagegaan wat hier staat over de verhouding tussen “screen (of panel) glass” en “cone glass”. Zowel het voorblad als de bladzijden waarop dit is vermeld worden overgelegd als bijlage. Gezien de ouderdom van het artikel is de beeldkwaliteit slecht, maar te lezen valt dat de panel 63% procent van het geheel is (inclusief allerhande onderdelen). In deze bron staat dus niet wat er in het RIVM-rapport uit 2015 staat over de verhouding tussen “panel glass” en “funnel glass”. Het onderzoek uit het artikel is inmiddels 20 jaar oud en niet representatief voor het loodgehalte in de huidige aanvoer van afgedankte beeldbuizen.

Een nauwkeurige lezing van tabel 2.1 op blz. 15 van het RIVM-rapport leert ook dat de bronnen Lee e.a. en Mear e.a. alleen betrekking hebben op “funnel glass” (dat dus sterk loodhoudend is) en dat de stelling in sectorplan 71 “Uit literatuurgegevens blijkt dat beeldbuisglasgranulaat 15 tot 35 m/m % lood kan bevatten, gemeten als mono-oxide (PbO)” berust op een verkeerde lezing van deze tabel. Misschien heeft een gebrek aan duidelijke uitleg over de verschillende loodgehalten in de verschillende onderdelen in het RIVM-rapport over de samenstelling van een beeldbuis meegewerkt aan het ontstaan van deze vergissing. Op het plaatje op blz.14 lijkt het net of het “panel” (screen) zelf maar een klein onderdeel is. Dit onderdeel is echter gemaakt van heel dik glas en de rest is gemaakt van dun glas. Daarom is het “panel” in gewicht bij verre het zwaarste onderdeel. Niet helemaal duidelijk is of men in het RIVM-rapport wel helemaal helder voor ogen heeft gehad dat de in tabel 2.1 opgenomen cijfers met name gaan over “funnel glass”. Uit blz. 27 zou men kunnen opmaken dat de gehalten worden gezien als representatief voor de hele beeldbuis.

Uitleg over het verschil tussen zwartwitbeeldbuizen en kleurenbeeldbuizen qua lood zou een verduidelijking hebben gegeven waarom oude literatuurgegevens niet kunnen worden betrokken bij deze problematiek. De verkeerd-om genoemde verhouding tussen “panel glass” en “funnel glass” heeft wellicht ook gevolgen voor de berekeningen die elders in het rapport zijn uitgevoerd. Het lood zit met name in het “funnel glass” en in het “frit” en niet in het “panel glass” dus deze verkeerde verhouding kan direct doorwerken in aannames over de hoeveelheid loodarm glas in beeldbuizen die zonder problemen nuttig toegepast kan worden en de hoeveelheid glas die anders verwerkt of als bouwstof op een stortplaats gebruikt zal moeten worden.

Volgens de op internet beschikbare “abstract” van het aangehaalde artikel van Lee e.a. To conclude, the use of CRT panel powder after crushing it to the proper size as an aggregate of concrete blocks or clay bricks could be one of the appropriate alternatives to recycle for CRT glass waste being generated drastically in a short term. Uit het artikel blijkt dus juist de geschiktheid van “panel glass” poeder voor het produceren van betonblokken. Blijkens tabel 2.1: “Concentraties uit Moncea e.a. (2013) zijn gemeten in gemengd glas (funnel en panel) en gerapporteerd als element” blijkt dat de weergegeven resultaten hoogstens van toepassing kunnen zijn op gemengd glas. De resultaten van Moncea e.a. moeten bovendien nog omgerekend worden voor de verhouding Pb/PbO. Merkwaardigerwijs wordt in het RIVM-rapport niet vermeld wat voor soort beeldbuisglas is gebruikt in het onderzoek van Ling en Poon (2014) dat kennelijk gebruikt is voor de berekening in bijlage 1 van het rapport. Uit de titel van dit artikel blijkt echter dat het gaat om “funnel glass” en er hadden toch bellen moeten gaan rinkelen bij RIVM dat het dan gaat om het meest loodhoudende deel van een beeldbuis en dat hier dan dus geen algemene conclusies aan verbonden kunnen worden. Voor het gebruik van “panel glass” of mixed glass als toeslagmateriaal voor beton zijn geen conclusies te trekken uit het RIVM-rapport.

In het RIVM-rapport zelf wordt overigens aangegeven dat er veel niet is onderzocht of niet bekend is en dat het om een verkennende studie gaat. Het gaat dan wel heel ver om op basis van dit rapport een bedrijfsactiviteit onmogelijk te maken en grenzen te sluiten. In veel landen wordt “panel glass” al hergebruikt en daarom gaan veel studies over hergebruik van “funnel glass”. De in het RIVM-rapport verkeerd weergegeven verhouding tussen “funnel glass” en “panel glass” suggereert een heel veel groter recyclingprobleem dan er daadwerkelijk is. Voor de toepassing van de verplichte prioriteitsvolgorde uit de Kaderrichtlijn afvalstoffen maakt het veel uit of van een afvalstroom 30% gerecycled kan worden of maar 30% gestort moet worden.

Reactie

Deze zienswijze heeft betrekking op de totstandkoming van LAP3, niet op onderhavige beschikking. De Inspectie Leefomgeving en Transport (ILT Afval, Industrie en Bedrijven) heeft in haar advies het volgende vermeld: “In het RIVM rapport zit een verschrijving over de verhouding “panel glass” en “funnel glas”. Dat is juist. Er is, zoals eerder opgemerkt, contact geweest met RIVM over dit punt en alleen in de samenvatting zit deze fout. De overige berekeningen en conclusies zijn, volgens het RIVM, wel op basis van een juiste verhouding.

WIJZIGINGEN TEN OPZICHTE VAN DE ONTWERPBESCHIKKING

Naast enkele kleine redactionele (taalkundige) wijzigingen zijn in deze definitieve beschikking de volgende wijzigingen aangebracht ten opzichte van het ontwerpbesluit:

- Vanwege het in werking treden van het gewijzigde artikel 5.10 van het Besluit omgevingsrecht en toepassing van artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wabo zijn de tekst van het onderdeel “Besluit”, en van het hoofdstuk “Glas” hierop aangepast.
- Daarnaast hebben wij naar aanleiding van de zienswijzen het onderdeel “Besluit” aangepast, zodat er niet langer sprake is van het intrekken van vergunningvoorschriften uit de vigerende vergunning.

INHOUDELIJKE OVERWEGINGEN

Milieu

Glas

Aanleiding

Bij brief van 29 maart 2016 (kenmerk IENM/BSK-2016/55654) heeft de Staatssecretaris van (destijds) Infrastructuur en Milieu de provincie Noord-Brabant verzocht de omgevingsvergunning van A. Jansen B.V. zodanig aan te passen dat het nieuwe inzicht in de regelgeving omtrent het verwerken van loodhoudend beeldbuisglas in betonblokken in de omgevingsvergunning zijn beslag krijgt. Het verwerken van loodhoudend beeldbuisglas in betonblokken kan volgens de Staatssecretaris niet meer worden toegestaan, vanwege het risico van verspreiding van het lood in het milieu nadat het beton sloopafval is geworden en na vermaling bijvoorbeeld als wegfundering is toegepast. Door een wijziging van een bijlage van de Europese Kaderrichtlijn afvalstoffen per 1 juni 2015 werd duidelijk dat beeldbuisglas de wettelijke status "gevaarlijk afval" heeft, waar de richtlijn voorheen onduidelijk was.

Het bevoegd gezag kan de omgevingsvergunning geheel of gedeeltelijk intrekken, voor zover deze betrekking heeft op een activiteit als bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, onder e Wabo, indien dit in het belang van een doelmatig beheer van afvalstoffen nodig is (artikel 2.33, lid 2 onder d Wabo). De Staatssecretaris verzoekt ons in haar brief van 29 maart 2016 om de vergunning van A. Jansen B.V. voor het gedeelte dat ziet op het verwerken van loodhoudend beeldbuisglas in betonblokken in te trekken.

Bovendien is op 28 december 2017 het LAP3 vastgesteld, waarin dit nieuwe inzicht is verwerkt in sectorplan 71. Op 1 januari 2018 is artikel 5.10 van het Bor gewijzigd. In dit artikel wordt het bevoegd gezag verplicht om, binnen één jaar nadat een nieuw afvalbeheerplan is gaan gelden, te toetsen of de vergunning voldoet aan de minimale hoogwaardigheid van verwerking van afzonderlijke afvalstoffen, of categorieën afvalstoffen zoals beschreven in het afvalbeheerplan, en indien nodig de vergunningsvoorschriften te actualiseren. Artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) bepaalt dat het bevoegd gezag de omgevingsvergunning intrekt, voor zover de inrichting ontoelaatbaar nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt en toepassing van artikel 2.31 Wabo daarvoor redelijkerwijs geen oplossing biedt.

Landelijk afvalbeheerplan 3 (LAP3)

Onder de «gevolgen voor het milieu» worden op grond van de Wet milieubeheer mede verstaan gevolgen die verband houden met een doelmatig beheer van afvalstoffen op grond van artikel 1, tweede lid, onderdeel b, van de Wet milieubeheer (hierna: Wm). Een doelmatig afvalbeheer is een zodanig beheer van afvalstoffen dat daarbij rekening wordt gehouden met het geldende afvalbeheerplan, dan wel de voor de vaststelling van het plan geldende bepalingen, dan wel de prioriteitsvolgorde voor de preventie en het beheer van afvalstoffen aangegeven in artikel 10.4, eerste lid Wm.

De Minister van Infrastructuur en Waterstaat dient op grond van artikel 10.3 Wm eenmaal in de zes jaar een afvalbeheerplan op te stellen. Dit wordt het Landelijk afvalbeheerplan (LAP) genoemd. Hierin is het afvalbeleid voor Nederland opgenomen. Op grond van artikel 10.14 Wm dient elk bestuursorgaan dat regelgeving of beleid opstelt of besluiten neemt ingevolge de Wm, die betrekking hebben op afvalstoffen, rekening te houden met het LAP.

De doelen uit het LAP kunnen worden samengevat onder drie hoofddoelen:

1. Zorgen voor een milieukundig betere verwerking van afval met daarbij als denkraam het verschuiven van de verwerking naar hogere sporten op de Ladder van Lansink.
2. Liberalisering van de afvalmarkt met meer vrijheid van ondernemen (geen capaciteitsplanning voor afvalverbranding meer) en meer vrijheid van handel (open grenzen voor in- en export niet-gevaarlijk brandbaar afval voor verbranding als vorm van verwijdering).
3. Harmonisatie van afvalbeleid en regels in heel Nederland.

Belangrijk onderdeel van het LAP is de minimumstandaard (de minimale hoogwaardigheid van verwerking). De minimumstandaarden zijn opgenomen in de sectorplannen die onderdeel vormen van het LAP. Indien niet aan de minimumstandaard wordt voldaan en niet is aangetoond dat de voorgestane verwerking even hoogwaardig of hoogwaardiger is, dient de omgevingsvergunning (onderdeel milieu) te worden geweigerd.

Indien er hoogwaardigere wijzen van verwerking mogelijk zijn, worden deze vastgelegd in de sectorplannen in het LAP. Omdat het LAP niet rechtstreeks bindend is – het is immers geen regelgeving, maar beleid – werken de nieuwe verplichtingen pas door indien zij in omgevingsvergunningen zijn opgenomen.

De Staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 28 november 2017 het nieuwe Landelijk afvalbeheerplan (LAP3) vastgesteld. In dit plan is het afvalbeleid voor de periode 2017 tot en met 2023 vastgelegd, met een doorkijk tot 2029. LAP3 is op 28 december 2017 in werking getreden en vervangt vanaf dat moment het afvalbeheerplan LAP2.

Het LAP3 is gewijzigd ten opzichte van LAP2. De minimumstandaard voor de verwerking van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas, is storten. Dit is verwoord in sectorplan 71: Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur. Uit literatuurgegevens blijkt dat beeldbuisglasgranulaat 15 tot 35 m/m % lood kan bevatten, gemeten als mono-oxide (PbO). Lood en loodoxide zijn zeer zorgwekkende stoffen (ZZS). Bij nuttige toepassing van beeldbuisglas, bijvoorbeeld in de vorm van betonnen elementen, treedt verspreiding van het lood op: bij het verwerken van lood, zoals boren en frezen, en als het in het afvalstadium geraakte beton opnieuw nuttig wordt toegepast. Daarnaast blijven de betonblokken met daarin de ZZS tijdens het gebruik niet goed in beeld, waardoor het ook na gebruik niet meer mogelijk is de ZZS te verwijderen of te vernietigen. Aangezien sprake is van onaanvaardbare risico's op blootstelling van mens en milieu aan lood(oxide) is nuttige toepassing van beeldbuisglas niet doelmatig.

Gestreefd wordt naar duurzaam hergebruik en hoogwaardige recycling van beeldbuisglas van CRT-beeldbuizen of restanten van dit beeldbuisglas. Indien nieuwe technieken beschikbaar komen waarbij het lood een technische functie krijgt en niet ongecontroleerd kan verspreiden, dan kunnen deze technieken worden toegestaan, mits geen sprake is van onaanvaardbare risico's op blootstelling van mens en milieu. De eerste twee criteria zijn afgeleid van de WEEELABEX-voorschriften 1.3 en 5.3.3. Met technische functie wordt bedoeld dat de inzet van het lood moet bijdragen aan de voor het product en zijn functie noodzakelijke eigenschappen. Voor betonblokken geldt dat lood géén technische functie vervult. De activiteiten met CRT-glas bij Jansen vallen daarmee niet onder deze uitzondering, de minimumstandaard is derhalve storten.

Nadere overwegingen

Met deze beschikking wordt de vigerende vergunning van Jansen ingetrokken, voor zover deze ziet op het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen of de conus van kleur CRT-beeldbuizen ; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd. Deze activiteit is onder andere genoemd in de aanvraag van het bedrijf (pagina 2 van de Niet technische samenvatting van de aanvraag van 3 september 2009). Deze aanvraag maakt onderdeel uit van de beschikking (veranderingsvergunning 15 januari 2010, kenmerk 1627451). In deze aanvraag is het volgende vermeld "Be- en verwerkt beeldbuisglas, afkomstig van deellocatie A, wordt op deze deellocatie binnen de reeds vergunde capaciteit opgeslagen in afwachting van toepassing als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten. Bij de verwerking van beeldbuisglas in cementgebonden producten wordt gebruik gemaakt van de reeds aanwezige vergunde installaties."

Voornemen

Op 5 augustus 2016 hebben wij ons voornemen tot het gedeeltelijk intrekken van de vigerende omgevingsvergunning kenbaar gemaakt. Per brief van 15 september 2016 heeft het A. Jansen B.V. haar zienswijzen op ons voornemen aan ons verzonden. Zoals eerder in deze beschikking vermeld, heeft A. Jansen B.V. ook tegen de ontwerpbeschikking zienswijzen ingediend.

Tijdigheid, voorraad en afvoermogelijkheden loodhoudend (beeldbuis)glas.

Ten aanzien van de tijdigheid van ons besluit en de voorraad en afvoermogelijkheden van het loodhoudend (beeldbuis)glas kan het volgende opgemerkt worden. In de openbare brief van de Staatssecretaris van 15 februari 2016 waarin de antwoorden op de Kamervragen over het gevaar van betonblokken (kenmerk IENM/BSK/-2016/14132) zijn gegeven, is het volgende terug te lezen:

De bevindingen van het RIVM (Rapport 2015-0143, december 2015) bevestigen mijn conclusie dat verwerking van loodhoudend beeldbuisglas in beton, gegeven de uiteindelijk te verwachten verspreiding van lood in het milieu, niet moet worden toegestaan.

Voor zover de vigerende vergunningen van producenten van betonelementen de bijmenging van beeldbuisglas en andere (afval)materialen toestaan is geen sprake van een strafbaar feit. Het wijzigen van vergunningen is aan regels gebonden en is de bevoegdheid van de regionale overheid. Ik zal de nieuwe inzichten voorleggen aan de omgevingsdiensten die bevoegd gezag zijn voor de producenten van betonblokken en deze inzichten tevens opnemen in het komende derde Landelijk Afvalbeheerplan (LAP3).

Het bedrijf heeft derhalve al zeer geruime tijd kunnen voorzien dat de vergunning ingetrokken zal gaan worden voor het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten) van het betreffende glas. Het accepteren en op voorraad houden van glas had al geruime tijd afgebouwd kunnen worden. Voorts zijn er voldoende andere materialen op de markt verkrijgbaar om als toeslagmateriaal bij cementgebonden producten te dienen. Het bedrijf had hier bij haar lopende contracten en bedrijfsfinanciering al geruime tijd op in kunnen spelen. De adequate afvoer van de voorraad loodhoudend (beeldbuis)glas naar een vergunninghouder had ook reeds geruime tijd voorzien kunnen worden. Eveneens bestaat de mogelijkheid om op grond van het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen (Bssa) voor afvalstoffen, als er (tijdelijk) geen verwerkingsmogelijkheden zijn, een ontheffing van het stortverbod aan te vragen. Voorts is in het LAP3 op pagina 10 van "Sectorplan 71; Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur" aangegeven dat het opnemen van een overgangstermijn in de vergunning niet nodig is, zodat de wijziging

zal ingaan op het moment dat deze vergunning in werking is getreden (laatste volzin paragraaf V).

Conclusie

Gelet op het verzoek van de Staatssecretaris voor het gedeeltelijk intrekken van de vergunning en bovengenoemde overwegingen met betrekking tot het LAP3, artikel 2.33 tweede lid onder d van de Wabo en het inmiddels gewijzigde artikel 5.10 van het Bor, in samenhang met artikel 2.33 eerste lid onder d van de Wabo, besluiten wij om de omgevingsvergunning gedeeltelijk in te trekken voor zover deze omgevingsvergunning ziet op:

- het mengen, verwerken, immobiliseren of (nuttig) toepassen (zoals het toepassen als toeslagmateriaal bij de productie van cementgebonden producten¹⁾ van glas van de verwerking van: zwart-wit CRT-beeldbuizen²⁾; of de conus van kleur CRT-beeldbuizen; zowel gescheiden als in een gemengde fractie aangeleverd.

1 = aangevraagd in de aanvraag van 3 september 2009, bijlage 1 "Niet technische samenvatting", tweede pagina paragraaf "Deellocatie C". welke aanvraag onderdeel uit maakt van het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant van 15 januari 2010.

2 = in de praktijk worden ook de volgende benamingen gebruikt voor CRT-beeldbuizen: CRT-monitoren, CRT-schermen of CRT-apparatuur. Hiermee wordt bedoeld de glazen nek, de conus, het frit en/of het scherm van kathodestraalbuizen. In dit besluit vallen al deze benamingen onder de term "CRT-beeldbuizen".